

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır ©

Cilt: 36 Sayı: 420 OCAK 1995
(KDV DAHİL) 35.000 TL. YURTDIŐI: 10 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halük HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Tamer GÜLER

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmağı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-MUTLULUK YARDIMLAŞMAYLA DOĞAR	2
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	4
● AKAŞIK KAYITLAR	5
● KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	7
● AKIŞ	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● BİRLİK	12
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	14
● İDRAK İÇİN CESUR OLUNUZ	15
● GERÇEK VİCDANA YÖNELMEK	19
● BEDEN DIŞI DENEYİM	21
● DEĞİŞEN DÜNYADA FARKI SİZ YARATABİLİRSİNİZ	23
● NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?	24
● KANALLAR AÇILINCA	27
● RUHSAL AKTÜALİTE-RESSAM MEDYOM PETER HAMMOND BİR MEZARLIK ZİYARETİ-İŐIK SÜTUNU	28
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	29
● YENİLENMENİN ŞARTI ESNEKLİK	30
● İNSANLIĞIN KURTULUŞU SEVGİDEN GEÇER	32
● MİA DERNEĞİ ETKİNLİKLERİNDEN HABERLER	33
● BİLGİNİN ÖZÜ	34
● KONFERANSLARIMIZ	35
● CELÂL BAYRAKTAR'IN UFO GÖZLEMİNE İLİŞKİN RÖPORTAJI	36
● İLETİŞİM ALANIMIZIN KÜRESELLİĞİ	40
● İŐLÂM'İN BİLGİYE VERDİĞİ DEĞER	43
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN DUYURULAR	46
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: ZAMAN ENERJİSİNİ İYİ KULLANMAK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: ŞUURALTINDAN ŞUURA GEÇİŞ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Őti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No: 15 ÇemberlitaŐ/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degradé, TeŐvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

HaberleŐme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000TL.), YurtdiŐi: 120 DM.

Posta Çekli No: 168305 Ayda bir yayınlanır.

Sizlere karşı olan sorumluluklarımızı bize kimse hatırlatmıyor. Tersine bizler kendi sorumluluklarımızın çeşitli derecelerde farkına vararak, onların gereklerini yerine getirmeye çalışıyoruz. Neden kendimizi örnek gösterdim?

Yanlış bir izlenim uyanmasın ve gerçekten böyle bir uygulama imkânı var olabilir mi sorusuna karşı cevap olsun, diye örnekledim. Ortaya koymak istediğim husus SORUMLULUĞUN TOPLUMUMUZDAKİ durumunun ne olduğudur.

Doğal bir açılma, genişleme tarzında düşünürsek, sorumluluğun başlangıç noktası insanın kendisidir (egosu-nefsi). Bedenli hâlde iken ruh önce kendi ihtiyaçlarının tatmini için eylemde bulunur. Bu halka tekâmül süreci içinde aileye, yakınlarına, arkadaş ve dostlarına, toplumsal dayanışmanın ve hayat imkânlarının paylaşıldığı yerleşim yerlerine, sonunda vatan denilen bir sınıra kadar gelir ama orada da saplanıp kalınmaz. İnanç ve erk öğeleri araya girer; daha sonra da derin bir sadeleşme ile İNSAN olmanın farkına varılarak insanlığa kadar ulaşılır.

Bireysellikten (egodan) insanlığa kadar uzanan geniş bir sorumluluk yelpazesinin ayrıntılarından söz etmek hemen hemen sınırsız bir açılımı gerektirir.

Sorumluluk İlkesi'nin varlıksal dağılımından söz ederken göz önünde tutulması gereken hususun şu olduğunu düşünüyoruz:

Her insan kendi "aksiyon kapasitesinin ötelere" geçmelidir. Eylemin kapasitesini artırmak, kapsamını genişletmek Sorumluluk İlkesi'nin uygulama alanını ayrıntılaştırmaktır. Tek başına, hareketsiz ve hep aynı merkezde kalmanın sorumluluğu ego seviyesinde olmayı, benmerkezci bir kapasiteyi gösterir. Eylem kapasitemizin artması; enerji alışverişimizdeki karşılımların farkına varmak, ne vermemiz ve ne almamızın idrakinde olmaktır.

Ülke olarak kendi eylemlerimizin ya da kendi yetki alanlarımıza giren herhangi bir olayın sonuçlarını kabullenmekte ne kadar ağır kaldığımızı biliyoruz.

Sorumluluk İlkesi'ni en geniş ve en derin şekliyle hayatta uygulamak uyum sağlamanın ana hedefidir. Bireylerin sorumluluk anlayışı, onu yüklenişleri ve paylaşımında gösterdikleri dikkat ve özen gelişimin en objektif ölçülerinden biridir.

Herkes sorumluluğunu bilmeli, bunun için yeterince bilgi sahibi olduklarını idrak edenler; hemen tez vakitte, kendilerinden itibaren harekete geçerek uzanabildikleri kadar yeni sorumluluk alanlarına ulaşmalıdırlar.

Elbette ki yüklenemediği kadar sorumluluk yüklenmek varlığın hakkıdır. Bu yüklenmeden uzak kalmaya imkân aramak, tekâmülün engellenmesi demektir ki, varlığın seçemeyeceği yegâne yol budur. Sorumluluk bilinçli olarak yerine getirilirse, sonuç, hayal edilmesi imkânsız bir OLUMLULUK DÜNYASI olacaktır.

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

MUTLULUK YARDIMLAŞMAYLA

DOĞAR

"Hiçbir şeye hırsla bağlanmamalıyız"

ÜNYA insanını günümüzde meşgul eden iki büyük sorun vardır: Birisi kendi egoizması, ikincisi de ondan doğan açgözlülüğüdür. Gerçekten veba salgını gibi bir açgözlülük salgını içindeyiz. Bunları farkında olmadan yapıyor ve kendimize zarar getiriyoruz.

Hiçbir şeye hırsla bağlanmamalıyız, çünkü yaşarken sahip olduğumuz her şey gelip geçicidir ve ruhsal yöneticiler tarafından bize emanet olarak verilen tekâmül araçlarıdır. "Mal sahibi, mülk sahibi; hani bunun ilk sahibi?" gibi güzel tekerlemeler vardır. Bunları herkes söyler ama buna rağmen ellerindeki kocaman çuvalı boyna doldururlar ve onu sırtlarında taşırlar.

MADDELER İNSANI SÜRÜKLEMELİDİR

İnsan birtakım araçlarla kendini donatıyor; ancak bunları hangi amaçla kullanmak istiyor? Bunu bilip de eş koşmazsa insan, kendisi araba olmaz, ayakkabı olmaz, elbise olmaz, fiyakalı saç olmaz, oturduğu müdür masası olmaz ve bu araçları kendi vicdanına göre ayarlar. Biz bunlar değilsek, bunların dışında kendimizde bir güç görebiliyorsak gerçek değerimiz ortaya çıkar. Başka bir deyişle, şu anda bizi ge-

İnsana, insan olduğu için el uzatmak, yardımda bulunmak ve karşılık beklememek insanlığın gereğidir.

nel müdürlükten attıklarında içine düştüğümüz durum, bizim asıl durumumuzdur.

Örneğin, normal bir Amerikalı, işi olmadığı zaman kendini yok saymaktadır. Bir iş gördüğü, bir şeyler ürettiği zaman ancak, kendisinin var olduğunu düşünmektedir. Doğuda ise böyle bir şey yoktur. Bizim insanlarımız, "İşim yoksa ben de yokum." diye düşünmez. "Açlıktan ölenin mezarı yoktur." derler. Yani mezar taşının üzerinde, "Bu adam açlıktan öldü." diye

yazmaz anlamındadır. "Ben nasıl olsa bir nafa-ka bulurum; o kapı kapalıysa, başka bir kapı açılır." diye düşünür. Bu tam bir tevekküldür.

DAYANIŞMA EVRENSELDİR

Tekâmül araçlarını, belirli amaçlara ulaşmak için kullanırız. Bir gün mutlaka dünyada bırakılacak maddî şeylere duyduğumuz hırs, bencillikten kaynaklanır. Bencillik ise Evrensel Yardımlaşma Yasası'na aykırıdır. Tüm varlıklar birbirleriyle yardımlaşma ve dayanışma içinde olmak zorundadır. Bu karakter hâline ulaşması gerekir. En basitinden örnek verecek olursak; bedenimizdeki bütün organlar birbiriyle dayanışma ve yardımlaşma hâlinde çalışırlar.

Çene vasıtasıyla öğütülmüş yemeği alan mide, içindeki asitleriyle onu daha da öğütecektir. Bazı gıdaların bedeninin başka organlarında hasar oluşturmaması için karaciğer, başka türlü bir dayanışma içinde, onu nötralize ediyor, depoluyor, şekerini kaldırıyor ve dengeliyor. Heyecanlandığımızda, korktuğumuzda adrenalın hemen kalbi takviye ediyor; yavaşlatıyor, hızlandırıyor; damarları genişletiyor.

Önce kendimize bakalım. Vücut baştan aşağı yardımlaşma ve dayanışmadan ibaret bir çalışma içindedir. Bir tanesi bir tanesine uyum sağlamadığı zaman hasta oluyoruz, göremiyoruz, duyamıyoruz, midemiz hasta oluyor, her şey oluyor. Neden? Çünkü aralarındaki uyum ve dayanışma ortadan kalkıyor. Bu, bedende böyle olduğu gibi, toplumda ve evrende de böyledir. Güneş'in kendi çekim gücü olmazsa, acaba çevresindeki gezegenler ne hâle gelir? Birbirlerinin içine girerler ya da savrulur giderler.

YARDIMLARI HEP KENDİMİZE YAPIYORUZ

İnsanlar neden bencildir? Yardımlaşma Yasası'na aykırı davrandığı için. İnsan bütün yardımı kendine yönelttiği için egoist olmaktadır. Bu enerjisini dışarıya yöneltse dürüst olur, elci olur. Bu yasanın üst seviyelerden insanlara öğretilmesi çok zor olduğundan dolayı, ahlâk bir düstur hâline getirilmiştir.

Nitekim İslâm dininde emirler vardır: Zekât vereceksin, oruç tutacaksın. Ne yapmam gerekiyor? Dağıtman gerekiyor, vereceksin diyor. Bu yardımlaşmadan başka bir şey değildir. Ama temeli evrensel bir yasaya bağlıdır. Bu evrensel yasa doğrudan anlatılırsa pek anlaşılmaz. Bu bakımdan iş hemen uygulamaya dönüştürülmüştür. Zaten dinlerin asıl amacı insanlara büyük bilgiler vermek değil, onlara uygulamalı bir şeyler yaptırmaktır. İnsanlara, bu bilgileri nasıl yaşayacaklarını öğretmeye çalışmışlardır.

İnsan dünyada keyif çatarak gelişmiyor. Anlayış yükselmesi nice çabalar, nice ıstıraplar sonunda gerçekleşiyor.

İnsan dünyada ancak ıstırap çekerek gelişebiliyor. Çünkü bağlandığı pek çok şey vardır ve onların elinden alınması insana acı verir. Ancak insan, özdeşleştiği şeyleri, acı da verse, gururunu, kıskançlığını, alınganlığını, cimriliğini ve bencilliğini terk etmek zorundadır. Bu terkler insan için birer zorunluluktur.

GERÇEK MUTLULUK VERMEKTEN GEÇER

Başkalarının zararı pahasına kendi çıkarını düşünmek ve mutlu olacağını sanmak kendini kandırmaktır. Gerçek mutluluk insanlara karşılıksız yardım etmek ve onları sevmekle kazanılır. Tamamen tersi uygulanıyor insanlarda. Büyük bir mutluluk sloganıyla hareket edilmektedir. Mutlu olmak istiyor ama gururundan, bencilliğinden de hiç vazgeçmek istemiyor.

Karşı taraf da istemiyor. Kim kimi mutlu edecek? Hiç kimse kimseyi mutlu edemeyince, insanlar mutlu olamıyor.

Ne kadar çok şeye sahip olursa, o kadar mutlu olduğunu sanıyor. Mutlu olmam için çok şeyimin olması lâzım diyor. Halbuki bu tamamen bir yanılgı. Bir insan ne kadar çok şey verirse o kadar çok mutlu olur. Çünkü hafiflemesi lâzım. Çünkü şuursuzca yapılan her istek insan için birer ağırlıktır. Beklemeden veriyorsunuz; gerçek mutluluğu o zaman tadacaksınız. Almadan vermeyi öğrendiğiniz zaman mutluluğu tattmış oluyorsunuz.

Yoksa öbür türlü mutlu oluyorum dediğiniz her şey bir zandan ibarettir. Bu, aynen şartlandırılmış farelerin durumuna benzer: Lâboratuvarında besinin bulunduğu kafesi açtırmak için bir düğme vardır, ancak bu düğme ona acı vermektedir. Çünkü oraya bir elektrik akımı verilmiştir. Ayağını oraya basması lâzım, çünkü besin aynı zamanda narkotik, yani bağımlılık yaratan bir besindir. Gider, gelir, hep ayağını çarptırır. Zavallı fare alışkanlığa yakalanmıştır bir kere. Almanın, hep edinmenin hazzına yakalanmıştır, kendine göre. O hâlde gelir ki, bir dakika boyunca o besini yiyemezse ölecektir. Sonunda hayvan ölür.

Aynı özellik genetik yapı olarak biz insan-

larda da vardır. Bazı şeyler hemen alışkanlık yapıyor, tiryakilik doğurabiliyor. Ama insan bunları yönlendirmek zorundadır. O bir fare değildir. Zekâsı, mantığı, kendine hâkim olma, kendini yöneltme ve isteği ile bir şeyleri yönlendirebilmesi gerekir. İşte o zaman insandır o.

İDEAL OLAN KARŞILIKSIZ VERMEKTİR

İnsanların ne oldukları değil, ne yaptıkları ve ne niyetle yaptıkları önemlidir. İnsan sadece yaptıklarından değil, düşündüklerinden de sorumludur. O hâlde insan, her işi Tanrı'nın işi bilerek elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışmalı ve yaptıklarından dolayı maddî ya da manevî herhangi bir karşılık beklememelidir. Kuşkusuz bunlar ideal önerilerdir, ancak ister istemez insan yaptığı iyi bir şeyin iyi bir şeyle karşılaştırılacağını, hiçbir şey olmasa bile Allah'ın hoşuna gideceğini düşünebilir. İnsan bunu düşünebilir, normaldir. Bir şeyi hiçbir karşılık beklemeden yapma gücünü kazanmak tabii ki çok yüce bir şey. Bunu çok güçlü varlıklar yapar, ama bunu da bilmek bir erdemdir. Bir gün gelir belki bu kurala uygun olarak biz de davranma gücümüzü gösterebiliriz.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

27 OCAK Günlük Yaşam ve Esneklik

Levent KOSOVA

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

YENİ YILINIZ
KUTLU OLSUN...

Bedensiz Varlık "Ay İzi"nin Tebliğine göre...

AKAŞİK KAYITLAR

Two Worlds, Mart 1994'den Çev: Ayhan Tolaybenk

Ay İzi adlı bedensiz varlık, İngiliz medyom Horace Hambling'in ruhsal rehberiydi. Hambling medyomluğa 1920'de başlamıştı. Daha sonraki 50 yılını ruhsal hareketin topluma mal edilmesine adadı. Güzel konuşma yeteneğine sahip olduğu için dünyanın her yerinden, konferanslara katılması için davetler aldı.

Ay İzi bir Siu Kızılderili şefiydi. Kuzey Amerika'da bulunan Saskatoon bölgesinde, 21 Mart 1531'de saat 6.00'da doğmuştur. Bu doğum tarihi, medyomun ABD'de yaptığı konferans gezilerinin birinde belirtilmiştir. Ve Washington'daki Etnoloji Kurumu tarafından da doğrulanmıştır. Medyom Horace Hambling, 1970 yılında ruhsal dünyaya geçti. O zamandan beri, Ay İzi ruhsal irtibatlarını medyomun kızı Lilanthea Hambling ile sürdürmektedir. Aşağıdaki yazı,

Ay İzi'nin trans hâlindeki medyomun ağzından, Londra'daki Spiritüalist Derneği'nde verdiği konferanstan alınmıştır.

YÜCE Tanrı'nın adıyla...
"Yazıyor kâğıtlara parmaklar, hareket ederken Ettikçe de yazıyorlar; ne dinin

ne zekân

Ayartamaz bir harfi bile, boşa umma

Silemezler, bekleme gözyaşlarından."

Omer Hayyam'ın bu dizeleri yazılan ya da kaydedilen bir şeyi tasvir ediyor. Ve sizin bu akşam sorduğunuz Akaşik Kayıtlar konusunu mükemmel bir biçimde ifade ediyor.

Anlatacağımız şeylerle, bu kayıtların varlığı ya da yokluğuyla ilgili bazı yanılgıları muhtemelen düzelterek. Okültizm ve mistisizmle ilgilenenlerin, kendilerini diğer in-

sanlardan daha bilgili farz edenlerin desteklediği görüşlerin tersine bazı bilgiler vereceğiz.

Akaşik kayıt konusu, dördüncü boyut bilgisidir. Bu yüzden bizler dördüncü boyuta ait bir gerçeği üçüncü boyut kavramlarıyla anlatmaya çalışacağız. Bu nedenle bazı sınırlamalarla karşı karşıyayız. Çünkü sizin dünya dillerinizde, dördüncü boyutun gerçeklerini yeterli bir şekilde nakledebilecek hiçbir terminoloji yok. Hatta sırf bu yüzden, sizin tabirinize "ruh dünyası" hakkında birtakım karışıklıklar ve zanlar bulunuyor.

Ruh dünyası coğrafik bir yer değildir, sadece daha yüksek bir titreşim boyutudur. Bu nedenle bizim dünyamızı sizin dünyasal terimlerinize yeterli bir biçimde tasvir etmek pek mümkün değildir.

Omer Hayyam, dizele-

rinde dindar davranarak veya aklını kullanarak hiçbir şeyin silinemeyeceğini belirten gerçeğe çok yaklaşmıştı. Kötü hareketlerin kaydının pek korunmadığını düşünebilir, bu konuda umutlu olabilirsiniz. Kaydın inkâr edebileceğiniz bölümleri olduğunu sanabilirsiniz. Hatta bunlara gülüp geçebilirsiniz.

Dünyanızdaki İncil'in, değişik zamanlarda değişik durumlardaki değişik insanların yazmış olduğu, bakış açılarının ve anlayışların biraraya getirilmiş bir kitap olması gibi, Akaşik Kayıtların da birsürü bölümü vardır.

Davranışlarınızı sıkı sıkıya kontrol eden hiçbir kayıt meleği yoktur. Kendi hikâyenizi düşünce ve hafızalardan oluşan suurlarına ait bir depoya yazarsınız; asla silinemeyecek bir hikâyedir bu.

Akaşik Kayıtlar büyük

bir parşömen kâğıdına benzemez. Ayrıca yıllar geçtikçe cennette muhafaza edilen bir "Kim Kimdir" ansiklopedisi de değildir. Bunlar sizin kendi yaşamınızın, yine sizin görmeniz için tutulan astral yansımalarıdır.

Bütün yanlışlıklardan ve etiketlerinizden çırilıplak soyunduğunuzda, yazmış olduğunuz kayıtlarla yüzyüze gelirsiniz. Onlar sizin şuurunuzdadır.

Fizik bedeninizi terk edene kadar bu kayıtları okuyamazsınız, çünkü bunlar kâğıda değil, kendi auranıza, kendi astral bedeninize yapılmış kayıtlardır.

Dünyada geçirdiğiniz yıllar boyunca kendinizi yavaş yavaş inşa edersiniz; amaç kendinizi görebilmektir.

Kendinizi net bir şekilde gördüğünüz zaman, bir şeylerin kayıp olduğunu keşfedersiniz. Bu bir eksiklik duygusudur.

Meselâ, bir trafik kazasında fizik bedenini aniden terk edip, özgür bir hâle geçmiş ruhu ele alalım. Burada kesintiye uğrayan bir yaşam söz konusudur. Elbette bu kesinti belli bir amaç yönünde yapılmıştır. Fakat hiçbir varlık, Akaşik Kayıtları kendisi okuyana kadar, bu amacı bilemez.

Sembolik olarak anlatmak gerekirse, kayıtlarda iki sütun bulunur: Birincisinde yapılmış işler vardır, diğerinde ise yapılması gerekenler. Sizin bugünkü ticarî deyiminizle, çoğunuzun borç hanesi hep kabarık kalır!

Yapılması gerekenleri normalde yapabilmemiş olmanız gerekir, çünkü Evrenin Zekâsı (eğer çok seviyorsanız, buna

Tanrı da diyebilirsiniz) sizi, bunları yapabilecek derecede tasarlamıştır. Aslında, "Bunu Tanrı tasarladı." demekte tereddüt ediyoruz, çünkü sizler hâlâ, kaderinizi başka bir varlığın yazdığına inanıyorsunuz. Ama bu kesinlikle doğru değildir.

Hayatınızda duygusal yönden sarsıldığınız anlarda, ailenizde sorunlar meydana geldiğinde vb. durumlarda medyum aracılığıyla bizlere özel olarak danışıyorsunuz. Sorunlarınızı çözmek için bizim birçok sıkıntıya katılabileceğimizi, sonra da sadece sizi mutlu edeceğimizi sanıyorsunuz. Böyle bir şey yapamayız. Çünkü Kozmik Yasalar, sorun yaratan kişi de dahil olmak üzere, bütün şartların sorgulanmasını ister.

İşte burada bize Akaşik Kayıtlar yardımcı olur. Eğer Kozmik Yasalar yerine getirilecekse, dünyayla ilgili bir vazife seçen dezenkarne varlık olarak bizler, sorun yaratan kişi ya da kişilerin çevrelerindeki kayıtları da görmek isteriz.

O kayıtlar bize açık hâle geldiğinde, o konunun içine giren herkesin mutlu olmasını sağlamak için bütün malzemeleri biraraya getirmek zorundayız. Bu, Akaşik Kayıtların bir özelliğidir ve biz buna "Değişken Kayıtlar" diyoruz.

Bizim yakın kontrolümüzün dışında kalan, kişinin ana kaydından karbon kopyala salıverilir. Meselâ, işyerinizde sorun yaratan meslektaşınız, merhametsiz akrabalar, sadık davranmayan eşler, sorun yaratan herkes. Kişinin içinde bulunduğu yaşam tarzının Akaşik Kayıtlarına (astral bedeninin aurik yansımaları) göz atmaktan başka bir şey yapmayız.

Yaptığınız gelişmeler ko-

nusunda bize sık sık danışıyorsunuz çünkü içsel yaşamınızı net bir şekilde göremiyorsunuz. Biz daha sonra, gerçek vazifenize ait bir samimiyetiniz olup olmadığını görmek için içinizdeki Akaşik Kayıtlarınıza bakarız.

Bu bir ışın demeti hâlinde ortaya çıkar. Bu sayede sizlerin, ulaşmanız gereken aşamaya gerçekten ulaşıp ulaşmadığınızı anlayabiliriz.

Zaman sizin efendiniz gibidir. Kozmik hareketin farkındasınız fakat bunu saniye, dakika, gün, ay ve yıl gibi terimlerle işaretlemeyi tercih ediyorsunuz. Bu da saat üreticileriyle takvim yayınlayanların işine yarıyor. Ve diğer yandan zamanın köleleri oluyorsunuz.

Dışardan gelen bir basınç nedeniyle Akaşik Kayıtlarınızda genellikle bir düzen-sizlik saptıyoruz. üstelik ilerlemeye çok hevesli bir düzen-sizlik bu. Bu durum çok garip psişik sonuçlara sebep olmaktadır.

Psişik kudretleri zorlamak güvenilir olmayan bir durum yaratır. Aslında bu kudretleriniz, varlığınız geliştikçe, bir çiçeğin taç yaprakları gibi doğal bir şekilde açığa çıkmalıdır.

Bazen Olimpiyat oyunlarındaki yarışçılar gibi düşüncelere kapılıyorsunuz ve biz bunu kayıtlarda saptıyoruz. Meselâ, "Medyum olmak istiyorum; şifacı olmak istiyorum; yeterince hızlı geliştirmiyorum; başka bir gelişim dalı bulmak zorundayım; daha hızlı olmalıyım." gibi.

Eğer Akaşik Kayıtlarınızda zaman, baskın çıkmaya başlarsa bizler sırf sizin iyiliğiniz için, sizi yavaşlatacak çareler bulmak durumunda kalırız bazen.

Astral titreşimlerdeki ka-

yıtlar, yeniden doğmaya karar verdiğiniz andan itibaren başlar. Bu aşamada Akaşık Kayıtlarda sizin için bir sayfa hazırlanır. Bu bir haritaya benzetilebilir ve ruhunuzun yolculuk etmek zorunda olduğu yolu gösterir.

Eğer bu yoldan yolculuk yaparsanız sizin için daha iyidir, çünkü belirli bir zamanda belirli bir yerde olmak zorundasınızdır. Bu keşişim noktasına eninde sonunda ulaşırız; bunun için mutlaka dünya üzerinde yaşıyor olmak da gerekmez.

Sizler ergeç kozmik bir örnek hâline geleceksiniz, çünkü şu anda olan siz ile olmayan siz (bütün siz) bir bilmedenin parçaları gibisiniz. Ergeç ikisi de birbirini bulacaktır.

Plânlanmış hayatınızın projesi, belirli bir yol almanız için ilâhî Düşünce tarafından size sunulmuş bir öneridir. Bunda kesinlikle kader söz konusu değildir.

Ay İzi, dikkatinizi değişim sürecine çekmek için hiçbir fırsatı kaçırmaz. Çünkü yanlışlarınızı doğrulara, üzüntünüzü neşeye, zayıflıklarınızı kudrete dönüştürdüğünüz andan itibaren, sizler artık ilâhî amaçla uyum içinde

girmişsiniz demektir.

Büyük servetlere genellikle neden çok büyük sıkıntılardan sonra kavuşulur, biliyor musunuz? Hastalıktan sonra neden bir iyileşme gelir, biliyor musunuz?

Bunların cevabı, harekettir. Evrende hiçbir şey hareketsiz değildir. Karanlıklar ışığa, sonra yine karanlığa devrolur. Ama bir öncekinden daha az koyu bir karanlığa.

Bunu fark etmeniz biraz zordur, çünkü algılarınız çok dar, görüşünüz çok kısıtlıdır. Fakat Akaşık Kayıtlardaki plânın, sürekli bir hareketi muhafaza etmek durumunda olduğunuzu lütfen kabul edin. Bir ritim, bir salınım olmak zorundadır.

Eğer yanlış olan her şey doğruya dönüşseydi, o zaman doğru elde edildiğinde her şey sona ererdi. Son ise hiçbir hareketin olmadığı anlamına gelir ve bu hareketsizlik de ölüm demektir.

Sizlere bir tablo sunuyor burada. Bir merdiven. Şuurlu düşünce uygulamalarıyla bir negatifi dönüşüme uğratma çabası içinde olursunuz. Merdivenin üç basamağını çıkarırsınız ama ertesi gün başka bir negatifle karşılaşırırsınız ve iki basamak aşağı kayarırsınız.

nız.

Dengeyi yeniden bulduğunuzda o merdiveni tırmanmak için daha büyük bir çaba içine girersiniz. Belki tekrar gerisin geriye kayabilirsiniz de. Ama her zaman için siz kârlı çıkarsınız.

Sizler daha büyük bir mükemmelliğe doğru gidiyorsunuz. Hata yaptığınızı, günah işlediğinizi, bir görevi yapmadığınızı, sizde hastalık yaratacak bir şey yaptığınızı düşünmenize rağmen, şunu hiç unutmayın: Hayatta olma amacınıza sıkı sıkıya sarıldığınız sürece, ki bu amaç mükemmelliğe ulaşmak için Tanrıyla yardımlaşma ve işbirliği hâlinde hareket etmektir, o amaca ulaşacaksınız!

Sizi durduracak hiçbir şey yoktur. Bu bir Kozmik Yasadır. Fakat ilâhî Zekâyıla şuurulu bir işbirliği içinde olursanız, bu süreci kendiniz için daha kolay hâle getirirsiniz. İşte bu yüzden bu gerçekleri sizlere veriyoruz.

Değişim Yasası hayat için bir gerekliliktir. İki bin yıl önce Galilee kıyılarında dolaşan kişi (İsa Peygamber) değişimi sizlere öğretmişti. Ve bütün büyük öğretmenler de bunu açıklamıştır. ■

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● PAZAR KONFERANSLARI (Saat:14.00-15.30)

8 OCAK	Duyulara Hakimiyet	Cavidan BOYACIOĞLU
15 OCAK	Ölüm Son Değildir	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
22 OCAK	Rüyalar ve Kehanet	Muharrem GÖK
29 OCAK	Ölüm Ötesi Yaşam/Söyleşi	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU-Muharrem GÖK

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE
Tel: 81 52205

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

AKIŞ

KADRİ

*Yarab... lûtfuna payan yok muhtacı lûtfu hüdayız,
Bir azade ser kulunuz dünyada boş bir sedayız,
Hiçbir şeye sahip değil kereminden de cüdayız;
Azap eyle, itap eyle tek lûtfundan kılma mahrum.*

*Bir teşevvüş içindeyiz, hata bize salim gelir,
Ne görürüz, ne anlarız, cabil bize âlim gelir,
Hakkı görmez, yola gelmez, mürşid, bize zalim gelir,
Gufranına sığınırız Yarab... etme bizi mağmum.*

*Elindeki cevherden isteyene versene,
Tabiatı, varlığı kendin kadar sevsene,
Hâlâ son veremedin kalpteki vesvesene,
Geçemezsen bu hâlden serap olur emeller.*

*Hakikat sana olur, arar isen, aşikâr
Şüphe içinde olan, olur şüpheye şikâr
Bakma başka yerlere sana ancak sensin yar
Özü yüksek olanlar yüceden seyredeler.*

*Başkasının derdini hem dert olup anlayan,
Görüp bildiği sırrı canı gibi saklayan,
Huzurda el bağlayan, başkasıyla ağlayan
Kaya gibi durur da, rüzgâr gibi eserler.*

*Rahmet inecek bir gün kalbi selim olana,
Yaklaşacak emeller gayre kerim olana,
Kadir ışık gösterir kendi yolun bulana,
Gülistanı sevenler, yollara gül sererler.*

.....
Bu tebliğ Kadri tarafından 29 Nisan 1953 tarihinde verilmiştir. Tebliğin ilk iki kıtası insanlık adına Tanrı'ya yalvarma, diğer kıtaları da kıymetli tavsiyelerdir.

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

KADIN çocuğunu ilk defa kucağına teslim aldığı zaman, onun kulağına tatlı bir ses şunları söylemişti: "O sana ayrıyetten verilmiştir. Ayrıyetten başka bir şey değildir." Fakat bu fikir artık ona muallat olmuş ve bir türlü bertaraf olmamıştı. Anne bu musallat fikri şu cümlelerle ifade ediyor: "Ben bu tesir altında o kadar şiddetle kalmıştım ki, oğlumun bir erkek çağına gireceğini, gelişeceğini ve tam 18 yaşının 9. ayında öleceğini âdeta katiyetle biliyordum."

Dikkat buyursanız kulağa bir ses geliyor, "O sana ayrı verilmiştir." diyor. Demek iş o kadar atensiyon hâlinde ki, misallerde arz ettiğim gibi duygular, hisler vs. başlıyor. Ama yavaş yavaş fikir hâlini alıyor. Arz etmişim. Bir şey üzerinde durulursa, istenirse, müphem duygular varlıkta fikirler hâlini almaya başlar. En nihayet yaşına, senesine, ayına varıncaya kadar oğlunun öleceğine veya yaşayacağına dair birsürü fikirler geliyor. Hatta çocuk 4 yaşına geldiği zaman, bir hastalık çocuğun hayatını tehlikeye sokuyor. Kadın o esnadaki duygularının hakkında da şunları söylüyor:

DÜŞÜNCELER SABİTLEŞİYOR

"Çocuğumun öleceğine diğerleri inandığı hâlde ben onların fikirlerine katiyen iştirak

Atensiyon: Dikkat

Hissî kablel vuku: Önceden bilme duygusu

etmiyordum. Çocuğumun sıhhatini tekrar kazanacağını, fakat onun 19 yaşından 2-3 ay evvel bizden tekrar alınacağını etrafımdakilere söylüyordum. Böyle kati bir intibanın bende nasıl hasıl olduğunu bilmiyordum. Fakat herkes ne düşünürse düşünsün burası maalesef bir hakikat olmuştur. Oğlum tam hayatının 19. sene ve 9. ayında Fransa'da öldürülmüştü. Harp ilân edildiği zaman o, 15 yaşındaydı. O esnada ben şöyle bağırıyordum: 'İşte tamam, Leddi ölecek!' Eşim bana o zaman şu cevabı vermişti: 'Yok canım, o 19 yaşına gelinceye kadar harp çoktan bitmiş olacak.' Yaşına göre oğlumuzun güzel bir fizik bünyesi vardı. Yaşına nispetle çok olgun görünüyordu. Bir gün benden telefonla, askerî hava yollarına gönüllü olarak geçmesine müsaade edip etmeyeceğimi sordu. Ben şu cevabı verdim: 'Leddi, sen bizzat kendi hakkında karar vermek durumundasın, annene sormak ihtiyacında değilsin. Kararlarının ağırlığını çekecek gene sensin.' Bunun üzerine, 'Anne, Allah senden razı olsun.' dedi. 'Senden de razı olsun oğlum, sevgili yavrum.' dedim. Fakat telefonu yerine koyarken gümüş gibi bir ses âletten çıktı. Duvara dayandım, gözlerimi kapattım. Kendi kendime bu onun ölüm haberi dedim. Nihayet gün geldi. 'Anne, ben üç gün sonra Fransa'ya gidiyorum.' Dudaklarımı sıktım, birbirimize karşı çok pratik hareket et-

Müphem: Belirsiz
İntiba: İzlenim

Ayrıyetten: Ayrılmak üzere

tik. Fakat ben kalbimin derinlerinden gelen bir hisle biliyordum ki, o artık bir daha geriye dönmeyecek. Ailenin diğer fertlerinin ümidi vardı. Fakat benim asla. Çünkü biliyordum ki, o bana ayriyetten verilmişti ve benim hissî kablel vukum tahakkuk ediyordu. Şunu da söyleyeyim ki, o genç yaşına rağmen, büyük bir ruh olgunluğuna da sahipti. Dostlarına ve ailelerine yazdığı mektupla bu ruh yüksekliğini ve 18 yaşından beklenemeyecek olgunluk hâlini gösteriyordu. Dünya, onun için değildi."

Burada zavallı anne kendisini hatıralarına terk ediyor. "Oğlumla ben daima çok iyi bir dost ve arkadaşlık. Yavrumun ve benim paylaşmadığımız hiçbir düşünce yoktu. Birbirimize aşık olduk. Biz yarım kelimelerle anlaşırız. İşte şimdi artık yolun çatal kısmı geldi. 'Allahım bunlar nasıl olabilir? Yavrum, annene bir vaatte bulunman lâzım. Eğer öleceğin zaman gelince, o anda tebesşüm etmen için bütün kuvvetini toplamanı istiyorum. Annen için bir tebesşüm et ve de ki, ben de senin ölümünden sonra cesur olayım. Sevgili yavrum, biz birbirimize ne zaman, nerede ve ne tarzda olursa olsun tekrar geleceğiz. Son anda benim yüzümden sende bir endişe gölgesi veya minnet duygusu bulunmasın.' O bana şu cevabı verdi: 'Olur, sevgili anneciğim. Senin bana bazı şeyler vaat etmen lâzım. Benden sonra ağlamayacaksın. Matem elbisesi giymeyeceksin. Ben annemin benim hatırım için daima güzel elbiseler giymesini istiyorum.'"

Burada ben iki üç hadiseyi kaydetmek isterim. İlerde tekrar onları arz edeceğim. "Çocuğum küçükken kart oyunlarını çok severdi ve onun hemen ekseriya seyircisi de olurdu. O birçok oyunlar icat etmişti. Evden ayrılacağı akşam onun eşyalarını paket yaparken birdenbire benim kederlerimi dağıtmak için son şakacı tavrını takındı. Eski kartlarını eline aldı ve odada gülere beni takip etmeye başladı. Sonra onları yatağın üzerine attı. Onun hareketinden sonra, ben o kartları topladım. Gözyaşlarım içinde onları ipek bir kâğıda sardım. Dört köşesini geniş bir kurdeleyle bağladım ve balmumuyla paketi mühürledim. Her birinin üzerine bizzat kendi mühürümü bastım. Bu paketi de onun kıymetli eşyalarının bulunduğu kutu-

nun içine saklayarak ortadan kaldırdım. Kendi kendime şu ahitte bulundum: Ben yaşadıkça hiçbir göz bu kâğıtları bir daha görmeyecek, hiçbir el onlara dokunmayacak. Ta ki o tekrar gelip bizzat bunları kendisi açana kadar. Aynı akşam oğlum aileden bazı kimselerle vedalaşmak arzusunu gösterdi. Oğlumla sık sık konserler veren bazı musikî amatörleri vardı. O akşam oğlum üç şarkı söyledi. Ben onların nasıl söylediğini, doğru olarak hafızanızda muhafaza etmenizi istiyorum. (Bunun sebebi bilahare anlaşılacaktır.)

Sevgililer öbür âleme geçince, hatıralarını kaybetmeleri şöyle dursun, bilâkis bizden ziyade onların muhafaza ettiklerini ispat edecekler. Oğlumun söylediği birinci şarkı 'Mükemmel Gün' isminde, ikincisi 'Büyük Dünya Dönsün Dursun', üçüncüsü de 'Allah Seni Bana Geri Gönderdi' ismindeki şarkılar idi. O gece ben müsamerenin sonuna kadar nasıl dayanabildim bilmiyorum. Yalnız biliyordum ki, ben onu tekrar aynı orada tıpkı şimdi gördüğüm gibi ruh hâlinde göreceğim. O endişesiz bir huzur, güzellik içinde piyanonun üzerine eğilmişti. Bir eli hafifçe kalçasına dayalıydı. Metanetle dolu olan yüzü bir tarafına eğilmiş, bone taşıyan başının diğer tarafında açıkta kalmış saçlarını güzel bukleleriyle süslemişti. Ben şöyle düşünüyordum: 'Evet, doğru, ben onu bu hâliyle son defa görüyordum ve onun sevgili sesinin bu eski nakaratını son defa işitiyordum.' Tam bu sırada bana göz kırparak, nakarat etti. Ben her zaman yaptığım gibi, onunla beraber nakaratı söylemeye başladım. Çünkü bu şarkıyı her söyleyimizde, nakarata benim de iştirakim âdet olmuştu. Bu nakarat değildi. Seni özleyişimin şiddetinin derecesini yalnız ben biliyorum. O akşam eve çok geç döndük. Kol kola yıldızlı semanın altında uyumuş kasabanın dar yollarından yürürken ona dedim ki, 'Yavrum, bu şarkıları hayatımda bir daha işitemeyeceğimi zannediyorum ve bu akşamı bir daha asla yaşamayacağımı da biliyorum.' Kolumu sıktı ve şöyle cevap verdi: 'Niçin böyle söylüyorsun anne, izin alarak ben hemen geleceğim. Belki üç ay sonra ve tekrar buluştuğumuz zaman sana aynı şarkıları söyleyeceğimi vodediyorum.'

Onun bu sözleri benim üzerime ne ka-

Tahakkuk etmek: Gerçekleşmek

Siklet: Ağırılık

Ahit: Söz

dar ağır bir siklet yüklemişti. Ah yavrum! Ben biliyordum ki, o bir daha gelmeyecekti. Ertesi gün bizi terk ederek Fransa'ya gitti ve gittiğinden 28 gün sonra öldü. Tayyaredeydi. Pilotu bulunmuş, gömülmüş olduğu hâlde ne oğlum, ne de 7594 no'lu makinesi bulunamadı. Son olarak tayyarenin, Menen yakınlarında düştüğünü görmüşlerdi. Resmî sonuç ve meşhur haber kocamın olmadığı bir zamanda bize geldi. Ben o sırada ihtiyar annemle meşguldüm. Beklediğim hâlde bu haber şiddetle bana tesir etti. O kayboldu. O, Allah'ın bu yıldızlı sema kubbesinin altında acaba bu saatte neredeydi?"

ÖLMÜŞ OĞLUYLA CELSEDE KONUŞUYOR

Kitabın bu kısmında annenin yırtıcı ıstı-
rabını alabildiğine takip eden sayfalar akıp gi-
diyor ve sonra zavallı anne birbirini takip
eden, sevgili oğlunun, kocasının, annesinin, ni-
hayet en son kalan kızkardeşinin ölümlerinden
bahsediyor, fakat bütün bunlardan mütevellit
ıstırap, ümitsizlikle dolu kalbinin nasıl birdenbi-
re çıldırtıcı bir neşatla dolduğunu anlattı. Bu ta-
rihlerde Madam Stewart ispiritizmaya asla
inanmıyordu. Fakat bir gün bir tesadüf onu is-
piritizma celsesine getirdi. Bu bir tesadüf değil-
di. (O tesadüf diyor, fakat biz onu başka yolla
izah ediyoruz.) Bu tesadüf onun selâmeti oldu.
İspiritizma celsesinde klervoyans kadın, Ma-
dam Stewart'ın arkasında iki şeklin bulunduğunu
gördüğünü söyledi. Bunlardan genç olan,
bir tayyare subayıydı. Bu subay kendisinin su-
bay olduğunu gösteren üniformasının üzerinde
bir işaretle klervoyanın nazarı dikkatini çeki-
yordu. Halbuki medyum ne subayı ne de Ma-
dam Stewart'ı tanıyordu. Madam Stewart bunu
şöyle anlatıyor:

"Bana tamamıyla yabancı olan klervo-
yan dedi ki, 'Siz onun annesisiniz ve oğlunuzu
buraya sizin babanız getirmiştir.' Babası da
çok evvel ölmüş (yani kadının babası). O diyor
ki, 'Öbür âlemde onu ilk karşılayan yine sizin
babanız olmuştur. Oğlunuzu harp meydanına
götürmek ve onun cesedinden kalmış birkaç ta-
nınamayacak parçayı ona göstermek lâzım gel-

miştir. Ta ki, o ölüm denilen büyük geçitten
geçmiş olduğunu anlayabilirdin. Oğlunuz diyor
ki, Menen civarında ölmüş. Büyükbabası dün-
yadayken hekimmiş.' Hiç birimizi tanımayan
bu klervoyanın bu kadar söylediklerinin doğru
olduğunu size söylersem, benim bu hâl karşı-
sında nasıl hareket etmem gerektiğini siz takdir
edersiniz. Ben o ana gelinceye kadar
Amentia'dan asla bahsedildiğini işitemiştim.
Fakat oğlumun tayyare subayı olduğunu ve
Menen civarlarında bulunduğunu biliyordum.
Menen, Amentia'nın doğusunda bulunuyordu.
Babam oğlumun hiç görmemişti. Çünkü o
1885'te ölmüştü ve hakikaten hekimdi."

Bunu müteakip Madam Stewart, Fran-
sa'ya müteaddit seyahatler yaptı. Binlerce meç-
hul mezarın önünden tekrar tekrar geçti: "Aca-
ba bilmeden oğlumun da mezarının önünden
geçmiş miydim?"

Bir gün gene ispiritizma celselerinin bi-
rinde oğlu ile bizzat karşı karşıya bulunuyor-
du. Ona şu suali sordu: "Küçük yavrum söyle
bana, senin fani metrukan nerededir? Tekrar
Fransa'ya gitmezden evvel onu öğrenmek isti-
yorum. Ben senin bedeninin bulunduğu yeri
öğrenmek arzusundan kendimi alamıyorum."
Derhal ona şu cevabı verdi: "Sevgili anne, ni-
çin Fransa'ya gitmekte inat edip duruyorsun?
Ben orada değilim. Ben buradayım. Evde se-
ninle beraberim." Ve tatlılıkla şunları ilâve etti:
"Belki bu söyleyeceğim şey iyi değil, fakat an-
ne sana söyleyeyim ki, benim mezarım yok.
Bedenimden geriye ancak bir tek bacak kaldı.
Bu da altı arkadaşın bedeniyle birlikte toprağa
gömüldü. Benden kalan mütebaki kısımlar bir
kürekle toplandı. Onlar tanınmaz hâldedirler.
Sevgili anneciğim, ben işte buradayım."

Madam Stewart'ın ilk defa bulunduğu,
başka bir yerdeki celsede bu ruh geldi ve uzun
zaman konuştu. Fakat söylediği şeyleri ancak
Madam Stewart anlıyordu. Alâkaıyla dinliyor-
du. Çünkü onu orada bulunan başka kimseler
tanımıyorlardı. Fakat asistanlardan birisi, ruh-
tan, gitmezden evvel ismini söylemesini ve hü-
viyetini kendilerine tanıttırmasını rica ettikleri za-
man medyum ayağa kalktı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

*Mütevellit: Doğan
Selâmet: Kurtuluş*

*Müteaddit: Çeşitli
Neşat: Sevinç*

*Mütebaki: Geri kalan
Metruka: Birakılan şeyler*

BİRLİK

Selman GERÇEKSEVER

KONUMUZ olan "BİRLİK", aynı zamanda birleşik bir insanlık realitesi içerisinde ulaşılacak bir birliktir. Birleşik İnsanlık Realitesi ile (B.İ.R.) ilgili bildiklerimizi de (Sadıklar Plânı Tebliğlerinden hatırlayarak) konumuzun son kısmına girmiş olalım. Adı geçen kaynakta B.İ.R.'in belirgin nitelikleri şöylece sıralanmaktadır:

BİRİNCİSİ: Mutlak bir Allah'ın en kuvvetli, en hakikate yakın tarzda anlaşılması, kabulü konusunda hiçbir şüphenin kalmamasıdır. Öyle ki, beşerî dimağlardan yayılacak olan tasavvurlar, anlayışlar, imajlar, tamamlayıcı tarzdadır.

İKİNCİSİ: Varlıkların hepsinin, kendileriyle evrenler arasındaki bağları açıkça bilmesidir.

ÜÇÜNCÜSÜ: Varlığın madde üzerindeki esaretinin, maddeye yardım ve hâkimiyete dönmesidir.

DÖRDÜNCÜSÜ: Beşerî, eksik, yıpranmış, kulla-

nılmış ve dejenere olmuş tüm realitelerin; büyük ve fevkalâde geniş bir hoşgörülük içinde gerçek yerlerine oturtulmasıdır (BİLGİ KİTABI'nın fonksiyonu).

Ve nihayet, ferdî olarak tüm insanları bir görmektir. O "Herkes evliya gözüyle bakmak"; "Yaradılanı, YARADAN'dan dolayı sevmek"; "72 millete bir gözle bakmak". İnsanı insan bilmek. İnsanı dindar, insanı ak, insanı kara, insanı uzun, kısa, üstün, alçak bilmek. İnsanı; aynı kaynaktan hareket etmiş, aynı mukadderi çiğnemiş, aynı tekâmüle ilerlemekte olan kardeş bilmektir. Dost bilmektir. Aynı gözle görmektir. Sizin şimdiki tekâmül şartlandırmanız bunu mümkün kılmaz. Genel tekâmülünüzün realitesi sizi, yani beşeriyeti bölük bölük ayırarak terbiye etmek durumundadır. Her biri **ayrı** bir sistem olarak birer okul gibidir. Irklarınız, dinleriniz, yönetim biçimleriniz, kültürünüz ve adaletinizle beşeriyetin her bir grubu, **ayrı ayrı** okullar gibidir. Tüm bu **ayrı okullar**, tek büyük bir okulda, bir bütünlükte toplandığı zaman,

tüm okulları ayıran duvarlar yıkılıp, ana tümel okula geçildiği zaman, siz birleşmiş bir insanlık olursunuz (*).

Bu devrenin insanları, Sadıklar Plânı tarafından işaret edilen bu geçişin hazırlığını 7000 yıldan beri yapıyor. 7000 yıldan beri bu okuldan mezun olup da, yeni bir realitede yolumuza devam edebilme liyakatini kazanabilmek için başlıca iki konuda uzmanlaştık:

1. Beşerî varlık olarak bireyselliğimizin geliştirilmesi,

2. Maddenin tanzimi ve geliştirilmesidir.

Beşer varlıkları olarak, kendi seçme özgürlüklerimiz doğrultusunda böyle bir gelişimi kendi kendimize münasip görmüşüz, mensubu bulunduğumuz **plânlarımızla birlikte** bu ilk seçimimize göre bazı hedeflere yönelmiş, belirli tercihler yapmışsınız. Ruhsal İdare Mekanizması'nın (RİM) Âlemlerin Rabbi adına küresel yapısı içindeki plânlarla birlikte tekâmülümüzü bu doğrultuda bugünlere kadar getirmişiz. Devre sonunun şu son günlerinde, plânlarımızla birlikte tüm işleri bitirmenin,

(* "Sadıklar Plânı Tebliğleri" (Sayfa: 661)

bir üst realiteyle ilgili son hazırlıkların, bu çerçevede çok önemli liyakat sınavlarının telâşi ve yorgunluğu içindeyiz. 7000 yıllık bu gelişimimiz içinde yukarının yardımı ve desteği de bizlerin seçimimize ve talebimize göre süregeldi. Çünkü biliyoruz ki; **varlığın alacağı yardımın şekli, kendi göstereceği gayret ve samimiyetle çok yakından ilgilidir.** Başka bir ifadeyle, bilgi almak için bilginin bulunduğu yere kadar gitmek gerekir. Belirli düzeydeki bir bilgiyi almaya lâıyk olmak gerekir. Bilgi, böyle bir liyakatin kazanılmasından sonra, bir üst plân tarafından verilir. Bir üst kaynaktan verilmekçe elde edilemez. Varlıktan beklenen, devamlı bir çaba ile daha geniş kapsamlı bilgiye aday olacak, onu talep edecek, ona lâıyk olacak bir gelişim içinde bulunmaktır. Tüm öğretiler ve olduğu gibi hayat, insanı bu yönde tahrik eder. Yukarıyı rehberliğini, aşağıdaki bizlerin bu gidişine göre ayarlar. Çünkü varlıkların seçme özgülükleri vardır, her biri bir plânın dünyadaki temsilcisidir. Varlık kendi gelişim yolunu, plânına hizmet yönünde kendisi tayin eder. Sonunda yardım ve aydınlanma da onun söz konusu seçimine ve gidişatına göre verilir. Bu durumun doğal bir uzantısı olarak "sorumlu-

Yeryüzüne karşı olan sorumluluğumuzu yerine getirdik mi?

luk"un önemi bir kez daha gündeme geliyor. Bu nedenle yeryüzünün her şeyinden insanın kendisi sorumludur. Hayır da şer de insanın kendi elinin emeğinin ürünüdür.

Demek ki, şimdiye kadar bu gezegende 7000 yıldan beri enkarne olan varlıklar olarak ihtiyaçlarımız daha çok "kendi bireyselliğimizi" geliştirmek ve maddeyle olan ilişkilerimizi tanzim etmek şeklinde belirginleşmiştir. Başka bir ifadeyle; biz dünyalılar binlerce yıldan beri, daha ileri bir gelişim aşaması için bu iki konuda ustalaşmış durumda varlıklarız. Gezegenimizle ilgili RİM, bünyesindeki plânlarla, buraya enkarne olan varlıklara söz konusu gelişimlerinde bu yönde yardımcı olmuştur. Artık bütün plânların işleri, bu çerçevede

de tamamlanmak üzere dir.

Şimdi insanlık, genel görünüm olarak, bilerek ya da bilmeyerek, son bir gayretle ufukta belirmiş olan "ileri bir gelişim aşamasına", şimdiye kadar hiç görmediği türden bir birliğin yer aldığı ileri bir gelişim aşamasının plâtformuna **sıçrama** hazırlıkları çerçevesinde antrenmanlarını hızlandırmıştır. 7000 yıllık bireysel gelişimini de bunun için yapmıştır. Ana hatlarını kendi hür iradesiyle belirleyerek bugüne kadar getir-

diği söz konusu gelişiminin doğal sonucu olarak, bundan sonra gireceği yol "MANTAL GELİŞİM" aşamasıdır.

Bunun için de mantal gelişim, mantal gelişim düzeyine hazırlık ve mantal gelişim düzeyinin liyakatini elde etme sınırı gündemde bulunuyor. Devre kapanmadan bu **sıçramasını** yapmak zorundadır. Çünkü binlerce (7000) yıllık bireysel gelişim süreci, beşerî ve göksel tüm öğretilerle artık tamamlanmıştır. Bu yol bitmiştir. İnsanlık çıkmaz sokaktadır. Geri dönüş yoktur ama bu çıkmaz sokaktan yapacağımız güzel bir sıçramayla kurtulmamız ve yolumuza yepyeni bir ortamda devam etmemiz mümkündür. Bu durum, insanlık için, yine kendisinin tercihleri doğrultusunda gösterdiği

7000 yıllık gelişimin artık kendisi için mukadder hâle gelmiş bir sonucudur. Şimdi tüm göksel yardımlar, plânlarımızın tüm çabaları, RİM'in tüm birimleriyle birlikte etkisi (ayıklayıcı ve uyardırıcı etkisi) bu amaca yönelmiştir: Dünya insanlığını şimdiki köhne plâftormdan, yepyeni bir plâftorma sıçratmak... İnsanlık için bundan başka kurtuluş çaresi yoktur.

En son hazırlıkların da tamamlanmasından sonra, o plâftorma sıçramaktan, bu şekilde aydınlanarak kurtulmaktan ya da ayıklanarak bu çıkmaz sokakta kalmaktan başka seçeneğimiz kalmamıştır. Yazımızın akışı içinde yer yer değindiğimiz, belirli bir olgunluktan sonra bu sıçramayı bize

yaptıracak aracımız da hazırır.

Bu araç, 1959'dan beri, vatandaşları olmakla gurur duyduğumuz, dünyadaki önemi de günden güne artmakta olan bu kutsal ülkenin sınırları içinde bulunmaktadır. Söz konusu kutsalın kutsalı olan araç (ki isterseniz ona, bizi bir üst aşamaya çıkartacak "merdiven" ya da "trampelen" diyelim) burnumuzun dibine kadar da uzatılmıştır, o "ileri gelişim aşaması"nın yüce sahibi ve yöneticisi tarafından.

Şimdi son bir gayretle, tüm hayatlar boyunca geliştirdiğimiz kapasitemizi son derecesine kadar kullanarak, birikmiş potansiyelimizi olduğu gibi ortaya çıkararak bu nurlu merdivenden bir

solukta tırmanmaktan, trampelen üzerinde güzel bir sıçrayışla bizi bu çıkmaz sokaktan kurtaracak açıklığa ulaşmaktan ve orada da iki ayak üzerinde durmaktan başka yapacağımız bir iş kalmamıştır.

Bu kutsal aracın ne olduğunu hepimiz biliyoruz. Kutsalın kutsalı olan "Yüce Bilgi Kitabı"dır. Genel görünümü göre; dünya insanını artık "bireysel gelişim" düzeyinden, "mantal gelişim" düzeyine büyük oranda (3/4) BİLGİ KİTABI vasıtasıyla sıçrayabilecek düzeye gelmiştir.

İşte bu sıçrayıştan sonra, yazımıza konu olan birlik yeni dönemde kurulmuş olacak ve Bilgi Kitabı'nın uygulamasıyla sürdürecektir.(*)

(* Bu yazı; RUH ve MADDE Dergilerindeki, konuyla ilgili makalelerden yararlanılarak hazırlanmıştır.

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

3 OCAK	Ölüme Yakın Deneyimler	Elvan ÖĞÜT
10 OCAK	Yaşamımızdaki Devresellik	Engin EMİR
17 OCAK	Kendini Tanımanın Temelleri	Kenan YILMAZ
24 OCAK	Olayların ve ihtiyaçların Senkronizasyonu	Cengiz CEVRE
31 OCAK	Kendini Tanımanın Ezoterik Anlamı	(MTİAD Üyesi) Halük ÖZDEN

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:7

Kat: 2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 464 00 17

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

7 OCAK Ruhsal Şifa, Düşünce Gücü, Biyomanyetik Enerjiler.....Nurettin ERSOY
(MTİAD Üyesi)

Yer: Türk Amerikan Derneği Alsancak/İZMİR

Saat: 14.30-16.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İ D R A K İ Ç İ N C E S U R O L U N U Z

ESOTERA - Bay Varella, idrak etme mekanizması hakkındaki çalışmalarınızdan edindiğimiz bilgiye göre, bu çalışmalarınıza "ihtilâlcı" etiketi yapıştırmış. Sizinki kadar kompleks bir bilim sahası olan "Nörobiyoloji"ye ilâve etmek istediğiniz yeniliği bulup, meydana çıkarmak pek kolay olmuyor. "Der Baum Des Erkenntnis" (İdrak Ağacı) isimli kitabınızdaki teorinizde ihtilâlcı olan esas fikir nedir?

FRANCISCO VARELLA- Humberto Maturana'nın ve benim, teorimizin ihtilâlcı nitelikte olup olmadığı hükmünü ben kendim veremem. Ancak idrak (anlayış) kabul etme temasına yakınlaşma şeklimiz yeni olarak isimlendirilebilir. Bizim filozofik fikirlerdeki kompleks mekanizmalarla hiç alâkamız yoktur. Yeterli derecede karmaşık olup, basitmiş gibi kabul edilen renklerin idrak edilmesi gibi hadiselerle de uğraşmıyoruz.

E- Bu şekilde geride bıraktığınız eski idrak ve bilgi anlayışı hangisidir?

F.V.- İdrak ve bilgi şimdiki kadar bir enformasyon çalışması şeklinde kabul ediliyordu: Dış dünya enformasyonlarını tespit etmek, işlemek ve kullanılabilir bir esasa bağlamak. Enformasyon ile anlatılmak istenen, gerçekte mevcut olan dış dünya hakkındaki verilerdir.

E- Anlayış eskiden gözlemcinin dış dünyaya, gerçek varlığa olan yaklaşımı idi.

F.V.- Bizim konumuz da bu. Hakikatin takdim şekliyle olan ilişkisi, bağlantısıdır. Çoktan beri biliniyordu ki, hakikati tanıma ameliyesinin az veya çok muvafak olması, dış dünyaya olan değişik bakış açıları ve değişik yaklaşımlardan dolayı meydana gelen hakikat hakkındaki kabullenme şekillerine ve derecelerine bağlıdır. İdeal hâlde idrak hakikatin tam bir yansıması olabilir.

E- Öyleyse reel dediğimiz hakikatler ister istemez gözlemciye bağlı olarak benimseniyor.

F.V.- Evet öyle. Neyse ki artık enformasyonun nereden geldiği, neye bağlı olduğu sorusu bilginlerin arasında tartışma konusu oluyor.

E- Peki siz idrakı, anlayışı nasıl görüyorsunuz?

F.V.- Esas yaptığımız şu: İdrake artık sadece fail rolü vermedik, tam tersine idrak mekanizmasına, sürecine esas obje gözü ile bakıyoruz. Canlı sistemler, idrakçiler kendi dünyalarını meydana çıkarıyorlar, anlayış, idrak kendi kendini meydana getiriyor.

E- Bu kulağa pek kuramsal ve soyut geliyor. Bu yeni görüş şeklinizin bilim dallarının herhangi birinde somut görüntüsü var mı?

F.V.- Araştırmacılar idrak kabullenme programına göre, kuşların, ışığın sudaki kırılma faktörünü dikkate almadan nasıl avlanabildiklerini öğrenmeye başlıyorlar. Öyle ya, balık göze görüldüğünden başka bir yerde. Bu soruya bugüne kadar bir cevap bulunamadı ama kuşlar gene başarıyla onları avlıyorlar.

E- Öyleyse eski dünya görüşü bir çıkmazda demektir.

F.V.- Hakikaten doğru. 40 seneden beri bilgi enformasyonu çalışmaları sürdürülüyor ama İngilizlerin dediği gibi, bir şeyin değeri ancak kullanıldığında anlaşılır. Yani geniş tercüme edersek, bilimsel araştırma ispatları ancak mantıklı neticeler elde edildiği zaman kabul edilebilir. Ama böyle sonuçlara ulaşamadı. Tam tersine bilim büyük bir kriz içinde.

E- Peki bilim buna karşılık ne yapıyor?

F.V.- İki çeşit çare gösteriyor. Biri çoğunluk tarafından temsil edilen, idrak - anlayış modellerinin ek detaylarını veya araştırma stratejisini değiştirmeyi denemek; bu şekilde belki daha doğru bir modele yaklaşmayı arıyor. Azınlıktaki ikincisi ise, idrak resminin köklerini zorluyor. Bu da ister istemez bilimsel görüşlerin temelden değişimi demek oluyor.

E- Bu kökler nerelerde yatıyor?

F.V.- Bu kökleri ben, Descartes'ın "Kartezyenlik korku" diye nitelendirdiği insanlık şuurunun başlangıçtaki tezat hâlinde görüyorum. Önemli olan, artık beden ve ruh arasındaki tezatlardan çok, korku oluyor. Ortası olmayan, kaçınılmaz bir ikili duruma yakalanmış olma korkusu.

E- İkinin ortası olmayan ne?

F.V.- İnsanın, sağlam temelli bir kişisel dünya görüşü ve form şeklindeki reel çevresi olmalı. Değilse, tüm anarşi ve kaos içerisinde insan batar, boğulur. Bu korkulu vaziyette herkes ilkinde sarılıyor. Bu da bizim Batı kültürümüzün özel belirtisidir. Teorik idrak, idrak bazını ya dış dünyada (objektivite) veya içimizde (idealizm) aramaktadır.

E- Bu çıkamazdan bir çıkış yolu yok mu?

F.V.- Evet, bir orta yol var. Ama burada konu artık ya şöyle ya böyle yerine, ne öyle ne böyleyi içeriyor. Bu orta yola devam etmek pek ucuza mal olmuyor. Çünkü idrakte her ümidin hedefi, daha sağlam bir zemin bulmaktır. Buna göre anlayış bir enformasyon çalışması, prodüksiyonu değildir. Buna göre anlayış, idrak gözlemcinin kendisi tarafından meydana getirilir. Bu bir teknik tanımdır ve anlamı kitabımızda anlatılmaktadır.

E- Bunu biraz evvel bahsetmiş olduğunuz ruh idraki ile açıklayabilir misiniz?

F.V.- Evet. Örneğin, yarısı kırmızı yarısı yeşil boyanmış gözlük camları taşıyorsanız; tabii ki dünyayı yarıya bölünmüş kırmızı ve yeşil renkle de görürsünüz. Ama iki hafta sonra renkli camlı gözlükleri hâlâ taşıyor olsanız da artık dünyayı normal, alışılmış renkleri ile görürsünüz.

E- Yani gözlemci kendi dünyasını kendi yaratıyor.

F.V.- Doğru. Tekil bir bütünlük yoktur. Kâinat yoktur. Fakat sadece pek çok versiyon, pek çok çeşitli dünyalar ve yaşam sistemleri vardır. Örnek olarak; yolda köpeğimle yürürken üstümüzde uçan kuşu gösteririm. Hep beraber olduğumuz hâlde her birimizin ayrı dünyası var.

E- Hakikat acaba ayrı ayrı varlıkların birbirleri ile alâkası olmayan ayrı hücrelerden oluşması gerçeğinde mi saklı?

F.V.- Hayır. Ayrı dünyalar arasında üst üste koymalar vardır, nihayet hepimiz hep beraber aynı gezegenin üstünde yaşıyoruz. Her nasılsa dünyalarımızı

ihtiyaçlarımız olan yerlerde koordine etmeyi oluşturabilmişiz.

E- Ama bu bilgi hiç de ihtilâci görünmüyor. Hatta eski bile.

F.V.- Hakkınız var. Bu bir sır değil. Bu bakış açısı özellikle Uzak Doğu geleneklerinde, rivayet ve hadislerde var. Ayrıca teorimiz için filozofik terimlere hiç ihtiyacımız yok. Çünkü teorimiz bilimsel ilerlemelerden meydana gelmiştir.

E- Öyle ise teorinizdeki yenilik, kitabın içeriğinden fazla, ona vasıl olan kesim bilimsel yolunuz olarak görünüyor.

F.V.- Evet ve bunun bilim içerisinde gözlemle-nenilen görüntüleri de var. Bugün bizler için çok önemli olan enformasyon gibi bir müsvetteyi yeni bakış açımız ile eskisinden çok daha iyi anlayabiliyoruz ve tatbik etmemiz mümkündür.

E- Tatbik aynı zamanda uygulama demektir. Bu şekilde tatbiki idrak ne oluyor?

F.V.- Benim için idrak teorisi ancak, idraki mümkün kılacak âletler ve modeller meydana getirebilirsek başarılı olur. Bu benim için "Takma zekâ" (yapay zekâ) demektir. Ve bu zekânın yapımında ve anlayışında yeni görüş yardımcı olur.

E- Zekâ anlayışından daha ileri bir yapay zekâ.

F.V.- Bu bir dairesel mekanizmadır. Klâsik bilimsel çalışma usulü belirli bir tahminden yola çıkıyor. Ama bu kısımda pek fazla ilerleme olamıyor. Görsel idrak fonksiyonunu anlamışsam, o zaman bu anlayıştan işlevi olan bir şeyi ortaya çıkarmam daha mühim oluyor.

E- Niçin işlevi olan? İnsan gibi görme kabiliyeti olan bir makineden elde edebileceğimiz nedir ki?

F.V.- Bu fasıl beni ilgilendirmiyor. Yapay zekâ bilinen bir şeyi tekrarlamak değildir. Tam tersine yaratıcı güç sahibi olmaktır. Bu şimdiye kadar bilmediğimiz bir usulde görsel olarak idrak eden makineler yapmamız demektir ve bunda yalnız değilim. Bu yolda dünyanın her tarafında ileri çalışmalar var ve Almanya da bunların arasındadır.

E- İdrakin kökeni olarak madde eklentisi ancak tekniğin bu alandaki gelişmeleriyle beraberce düşünülebilir. Ama siz kendi bilimsel idrakinizin doğal kaynağı olarak "Madhyamika" bir budistik formu gösteriyorsunuz. Bu bağı nasıl kurabiliyorsunuz?

F.V.- Birincisi, bilimsel alâkam vardır. Altmışlı senelerde öğrenimimi bitirdim. Ama içimde esaslarda bir yanlışlık olduğu hissi vardı ve bilimsel araştırmaları sürdürdüm. Buna paralel olarak kişisel gelişmemde Budizmle, daha doğrusu Budist öğretileri ile karşılaştım. İkisi arasındaki bağı keşfetmem uzun seneler sürdü. Bu bağları birkaç satır içerisinde anlatabilmek imkânsızdır.

E- Budizmi kişisel tecrübeleriniz ile elde ettiniz.

F.V.- Evet, çeşitli Budist memleketlerinde bilginen çok insan olarak yaşadım. Budistler, örneğin Nepal'dakiler bilimsel çalışmalara az ilgi duyarlar ve bilime neşeli bir oyun gözüyle bakarlar. Japonya daha değişik. Onlar kendi eski filozofik sistemleriyle bizim modern bilimimiz arasında köprü kurma imkânlarına çok alâka gösteriyor ve buna bayılıyorlar. Onlar örneğin "yapay idrak"i kullanma sahasında çok ileri durumdadalar.

E- Siz Şili'lisiniz ve hep orada çalıştınız. Araya ABD ve Almanya da girdi. Şimdi ise Paris'te yaşıyorsunuz. Vatan kavramına çok bağlı olmanızla beraber, neden?

F.V.- Bir memlekete bağlı olmak çok mühim. Bir iltica memleketi olarak Paris'i ve Paris'teki yaşam ve çalışmalarımı çok kıymetlendiriyorum. Ama Şili'deki durum böyle değil ve şimdiki rejim içerisinde oraya geri dönüp, sere serpe çalışabilmeyi şahsım için uygun görmüyorum.

E- Almanya'da iken Max Planck'ın Frankfurt'taki enstitüsünde beyin keşifleri üzerinde çalışıyordunuz. Şimdi kimin için çalışıyorsunuz?

F.V.- Kimin için çalıştığım mühim değildir. Çünkü bilimsel araştırma sonuçları herkesin faydalanabilmesi için açıkça ortaya konur. İki sene evvel Amerikan askerî kuvvetlerinden SDI Projesi (Yıldız Savaşları) için çalışma teklifi aldım. Ancak uzunca bir zaman düşündükten sonra fantastik görünen keşif çalışmalarını imkânlarından vazgeçtim. Yani çalışma teklifini kabul etmedim. Birçok arkadaşım beni tenkit etti. Çünkü askerî imkânlar; endüstri, para ve geniş çalışma sahaları bakımından insanın aklını çececek kadar çok, ancak kendi imkân ve neticelerimle daha rahat oluyorum.

E- Peki ama bu şekilde, son derece geniş bir çalışma sonucunda elde edebileceğiniz harikulâde imkânları kullanma şansınızdan vazgeçmiş olmuyor musunuz?

F.V.- Bu çok eski bir hikaye. Her çeşit bilim ça-

lışması sonuçları hem iyi hem de kötü şekillerde kullanılabilir. Bu tartışmalar hepsinin çift taraflı olabilmeleri yüzünden hiç bitmez.

E- Yani kitabınızdaki "Öldüren, bomba değildir, onu kullanan ve kullanılış şeklidir" fikri ile belirtmek istediğiniz formül.

F.V.- Evet, bu anlayış şeklinde idrakimiz içerisinde büyük bir bilgisizlik ve anlayışsızlık var.

E- Çalışmalarınız eski ve yeni bilimi, fen ve filozofik bilgileri biraraya getiriyor. Bu şekilde şahsınızda yeni bir "Evrensel Bilgin" formu ortaya çıkıyor.

F.V.- Ben kendimi öncelikle bilim adamı olarak görüyorum. Dolayısıyla çok namuslu olmam gerek, buna itina ediyorum. Bilim adamları tarafından inanılır bir konuşma arkadaşı kabul edilmem benim için çok önemli, ancak bu sayede belki bilim dalında bir şeyleri kımlıdatabilirim.

E- Sizin modelinize inanan bilim adamları arasında idrak keşfi neticelerini değişik şekillerde ele alanlar var. Arkadaşınız Maturana, beraberce kitap hâline getirdiğiniz çalışmalarınızı bitirdikten sonra tamamen değişik bir şekilde "bazı şeyleri harekete geçirmek" istiyor.

F.V.- Bu yeni değil ki. Bizim hakkımızda da bazı jet sosyete çiftleri gibi konuşmalar yapılır. Hakikat şu ki, ikimiz her zaman ayrı ayrı sahaların üstünü açmaya ağırlık verdik. Ki bu, çalışmalarımızı hiç kolaylaştırmadı. Maturana şimdi teorimizin sosyal sistemler üzerindeki tatbikatı ile ilgileniyor. Ben ise teorimizin matematiksel tarafı ile ilgileniyorum. Ben her şeyden önce bir araştırmacıyım. Zamanımın % 80'ini araştırmalarıma ayırıyorum. Geri kalan %20'yi kişisel öğretilerime (bilgi). Güvenilir bir araştırmacı olabilmek için zamanımızın büyük bir kısmını çalışmalarımıza ayırmak zorunludur.

E- Maturana ile aranızda başka farklar da var mı?

F.V.- Bilim dallarında iki ayrı çalışma şekli vardır. İlk olarak, tek tek yapı taşlarını size uygun gelecek şekilde biraraya getirerek düşünce binasını kurarsınız; ki bunu Maturana yapıyor ve çok inandırıcı bir biçimde yapıyor. İkinci olan benimkisi ise daha çok ayrı ayrı elementleri oynarcasına, hepsini biraraya getirmek üzere hareketli hâlde tutarak bir bütüne varmaya çalışmaktır. Enteresan olan Maturana'nın ve benim birbirimize olan karşılıklı ihtiyacımızdır. Şüphesiz bu şekildeki ikili çalışmamız bir birlik ve bütünlük kazanıyor.

E- Nasıl bir bütün? Siz çeşitli rejimli devlet insanlarının aralarında sevgi bağı olmadan sosyal bir tekâmülû başarılamayacaklarını iddia ediyorsunuz. "New Age" (Yeni Çağ) çevresi için enteresan. Çünkü onlar ezoterik görüş açısı bakımından sevgiyi, insanlığı tekâmülû ve yaşam ötesi için gerekli buluyorlar.

F.V.- Ben bununla New Age görüşüne değinmek istemedim. Bu parlak deyimle de fikren pek alâkalı değilim. Beni doğrudan ilgilendiren moral, ahlâk. Ortada artık objektif bir dayanma noktası yoksa ve buna mukabil sayısız miktarda çok insan görüşü varsa, o zaman birarada yaşamak için tolerans lâzımdır. Ve önce bu toleransı ileri bir şekilde öğrenmemiz gerekir. Bu moral teorimizin tutarlı bir neticesidir, ki arkasında bundan başka gizli olan hiçbir şey yoktur.

E- Bu bahsettiğiniz yeterli görünüyor.

F.V.- Herhalde yeterli. Çünkü her şeyden evvel kişisel görüşlerinizin yola çıkılacak tek görüş noktası olmadığını öğrenmemiz gerekiyor. Sıkıştığımızda kuvvet kullanarak onu yerine getireceğimize, fikirlerimizi başkaları ile kıyas etme yolu aramalıyız. Bu büyük bir vazifedir ve mühim bir öğrenim sahasıdır.

E- Bunu en iyi şekilde nasıl öğrenebiliriz?

F.V.- Bunun çeşitli yolları vardır, herkes kendinkini kendi bulmalıdır. Muhakkak olan, sadece zekânın buna yetmediğidir. Ben kendi yolumu Budizm metotlarında ve meditasyonda buldum. Benim için Budizmdeki bu metodik prensipler filozofik olanlar kadar mühim, murakabeli bir çalışmayı gerektirir. "Seyr-i temaşa"ya dayanır.

E- Ezoterik mi demek isteniyor?

F.V.- Burada çok iyi ayırım yapmak gerek. Pek çok ezoterik, hele hermetik filozofiyeye bağlı olanlar, sağlam bir dış realiteye, materyalist dünya görüşüne uymasa bile inanırlar. Bu, Maturanâ ile benim teorimize çok uygun düşüyor.

E- Kafa çalıştırması ve meditasyonu birarada yapmaya uğraşanların durumlarını nasıl görüyorsunuz?

F.V.- Meditasyon yapanların çoğu kafalarını hütünlemek yerine boşaltmayı istiyorlar. Bundan dolayı "zombiler" meydana geliyor. Bu hâle gelmiş yeterli derecede çok meditasyon zombileri var. Öyle ki neredeyse hastanelere bu fazla aydınlanma sonucu artık ağzına yemeğini kaşığı ile alamayacak hâle gelmiş meditasyon kazazedeleri için bölüm hazırlamak gerekecek. Ben meditasyon yaptıkça "hakikatın tabiatı"

hakkındaki zihni anlayışım o derece kuvvetleniyor.

E- Ayağınızın altındaki alışılmış zemini "hakikat" dolayısıyla kaybetmiş olmanız sizin için zor bir tecrübe mi oldu?

F.V.- Ne benim ne de başkaları için kolay değildir. İnsan kanaatini ve emniyetini kaybediyor. İnsanı sanki akıntıya daha kuvvetli bir yüzmeye hazırlıyor. İnsan şimdiye kadar elde etmiş olduğu kendi ve hakikat arasındaki tek sağlam çıkış noktasını kaybediyor. İnsanlar kendilerini buna hazırlamalı ve tespit etmeli ki başkalarının da binlerce yüz binlerce kendi formlarına göre çıkış noktaları vardır. Ve onların "hakikat" hakkındaki bizler kadar hak ve salâhiyetleri vardır.

E- Kitabınız bunda yardımcı olabiliyor mu?

F.V.- Belki, ama herhangi bir yanlış anlaşılmayı ikaz etmek isterim. Kitabımın içinde meydana gelmesini arzu ettiğimiz idrakî anlayış, anlayış karakteri ancak bir yol göstericidir. Katiyen yolun kendisi değildir. Buna göre hareket etmek yoğun bir bilgiyi gerektirir. Ben talimatname yazamam ama enformasyon verebilirim, elçilik ederim.

E- Öyleyse konu sizin için bir vazife-misyon değil?

F.V.- Hayır, Tanrı bilmiyor mu ki?

E- Bu anlayış içerisinde ailenizle olan günlük yaşamınızda nasıl davranıyorsunuz?

F.V.- Benim yaşitlarım arasında hayret uyandırmasına rağmen 17 senelik evliyim. Bu evliliğin, beraberliğin bu kadar uzun zamandan beri devam etmesi sanıyorum ki karımın da benim gibi aynı meditasyonu çalışmış olmasındandır: "Vajiyana". Biz bu şekilde tolerans, cesaret ve müsamaha ile beraberliğimizi birarada yürütmek imkânı bulduk. Biz çok farklı insanlarız. Meditasyonumuz olmasaydı, acaba geçimimiz tüm zorlukları yenerek başarılı olabilir miydi bilemiyorum.

E- Ailenizde 16 ve 20 yaşları arasında 3 çocuk var. Bu yaşlarda objektif hakikat araştırmaları kısmen şekillenmiş olur. Siz örneğin çocuklarını iyi ile kötü arasındaki fark sorusunu nasıl cevaplandırırsınız?

F.V.- Benim görüş açımda iyi ve kötü yalın bir form hâlinde değildir. Bu gibi soruların cevapları ancak somut hâllerde kararlaştırılabilir. Ben bu gibi hâllerde çocuklarıma şöyle derim : Ben bunun şu veya bu şekilde olduğu kanaatindeyim. Lütfen siz de bu noktayı dikkate alarak meseleyi dikkatle inceleyin. Bakalım benim görüşüme katılabilecek misiniz? ■

GERÇEK VICDANA YÖNELMEK

Reşat GÜNER

VİCDAN kavramı da aynen sevgi gibi göreceli hâle getirilmiş bir kavramdır. Nedir vicdan? Acı mı, merhamet mi? Adalet duygusu mu, ahlâkî değer yargılarının oluşturduğu bir davranış biçimi mi? Yoksa soyut bir felsefî kavram mı? Bu soruları pek çok kimseye yöneltsek, hepsinden ayrı birer yanıt almak ve sonsuz zihinsel ve kavramsal tartışmalara girmek mümkündür. Bu tartışmaların bizi bir yere götürdüğü de çok şüphelidir. Eğer kişi biraz objektifse, bu tartışmadan alabileceği en kârlı ders, "belirli ve sağlam temel ilkelere ne denli muhtaç olduğun" olacaktır.

İdeal olanı aramak, hiç kuşkusuz insanlığın her zamanki gidiş yolunu oluşturmuştur. Ancak bu ideal ölçüler de yine rölâtif bilgilerden kaynaklanan rölâtif idraklere göre şekillendiğinden dolayı, her topluluğun da idealleri kendine göre olmuştur.

Örneğin, "Öldürmeyeceksin!" ideali tüm dinler için geçerli olmasına rağmen, dinî idealler uğruna işlenen cinayetler ortadadır. "Bir-birinizi seviniz ve dost olunuz!" ideali etrafında insanlık ne kadar birleşebilmiştir?

İnsanlığın çizdiği bu tablo, onun ne denli hürriyete sahip olduğunu, ancak hürriyetin ters yönde kullanılması sonucu mukadderini ne kadar pahalıya mal ettiğini göstermektedir. Herkes vicdanını işine geldiği gibi kullanmakta...

Bu durumda, vicdanı bu şekilde anlamamızda, insanlara vicdanlarını kullanmalarını öğütlemek demek, "Ne istiyorsan onu yap!" demekten farklı olmayacaktır. Çünkü gerçek anlamda, şaşmaz yol gösterici vicdanın bu şartlarda meydana çıkabilmesi mümkün değildir.

Dilerseniz bu beşerî irdelemeyi çok fazla sürdürmeden, Sadıklar Plânı Tebliğleri'nde,

konunun nasıl kapsamlı ve kestirme bir şekilde ele alındığını hep beraber anlamaya çalışalım:

Celse: 97, 27. 1. 1967, Sf. 438-439

"Şimdi, vicdan ile tesir plânları arasındaki mukadder alâkayı belirtecek sözlerimizi dinleyiniz:

Bu Âlem'in Rabbi, şüphesiz sizin bildiğiniz isimde Ruhî Mekanizma'dır. Ruhî Mekanizma öyle bir cesîm, öyle bir havsala dışı bir şebekedir ki; bu şebekenin her bir katında muhtelif astronomik sistemler cevelân eder. Her bir astronomik sistemin her bir küresi, gene bu cesîm Mekanizma'nın bir hücresi mesabesindedir. Sizler, yani beşer, ancak arzının birer hücresi olmakla, arzınızın sevkü idaresine tâbisiniz. Bu sevkü idare yeri, şüphesiz, kademeli bir itaat altında Âlemin Rabbi'ne bağlıdır.

İnsan, bir tesir yumağıdır. Bu tesir yumağı, insicamlı olmayıp muhtelif ve muhtelit, pek çok değişken tesirlerin biraraya gelmesinden meydana gelmiş bir küçük mihraktır. Bu mihrak ortasında en parlak nokta, yani dünyanın sevkü idaresi ile vazifeli bulunan talî Ruhî Mekanizma'nın ulvî ve seyyal irtibatını temin eden bu parlak nokta, sizin vicdanınızdır. İmdi, vicdanınız, yukarıda zikredilmiş olan kademeli inişe nazaran, Âlemlerin Rabbi'nden sayılır.

Mazide bir kısım halk ve bir kısım taife kendilerinde Hakk'ı bulmuşlardı. Bugün bundan şunu anlayacaksınız ki, onlar içlerinde bulunan bu parlak noktanın temasından dolayı şaşkına dönmüş kimselerdiler. Ancak bunu tesirlerin birbirini takip edışı, inceldikçe örtülüğü, kalınlaştıkça açılışı tarzında anlarsanız, vicdanınızın âleminizde bulunan yerini ve değerini de kavramış olursunuz.

İşte insanda yerleştirilmiş bulunan en büyük haslet ve kudret, ruhun vicdanlı oluşu-

dur. Zira, ruhun vicdanlı oluşu, ruhun en mu-kaddes addedebileceğiniz bir tesire teşne bu-lunmasındandır. O, ona bir sahnedir. Ve böylece insan, Âdem hikâyesinde de zikredil-diği gibi, bilmediğini de bilen, bilecek olan bir mahlûktur."

Yine Sadıklar Plânı Tebliğleri'nde, 23. 2. 1968 tarihli celsede ise vicdan ile ilgili ol-mak üzere şu ifadeler dikkat çekmektedir:

"Şunu iyice tespit ediniz ki, insanların içinde Yüksek Ruhî Plânlar'ın derin bir noktası vardır. Bu derin nokta ile, bu Yüksek Plânlar devamlı irtibat hâlinde bulunurlar. Bu irtibatın sayesinde ki; insanlar, doğruyu yakalaya-bilme hassasını, yani vicdanı bilebilirler.

Vicdan, sizdeki İdareci bir Plân'ın mâ-nâ ve gayesini tefrik eden ve onu izleyen bir müşirdir. Bundan böyle, bilesiniz ki, vicdanı-nız, sizde yığınak yapmış bir maksat, bir gaye ve bir aksiyondur. Bütün doğruluk, bütün yükseklik, bütün sehavet ve bütün sevgilerin gaye olarak; Ruhî Plânınızın ve bütün içinde bulunduğunuz kâinat sisteminin mânâ ve gayesine hizmet etmek için sizlerde vicdan teşekkül etmiştir."

Bu ifadeler, biraz uyanık ve dikkatlice incelenecek olursa, ne denli sade, açık ve kapsamlı olduğu görülecektir. Çünkü vicdanı rölatif hâlden çıkarıp, üstün bir kaynağa bağ-lamaktadır. "Peki bu durumda içimizde bu cevher mevcut ise bunca vicdansız diye nitele-diğimiz hareketleri nasıl bir yere koyabiliriz?" şeklinde bir soru akla gelebilir.

Cevabı yine Sadıklar Plânı'na bırakıyor-ruz: (27. 1. 1967)

"Vicdanı teşekkül etmemiş varlık dendi-ğinde ne anlaşılır? Haddizatında bu varlığın vicdanı mevzuu bahis değil midir? Yani o

vicdansız mıdır? Hayır. Zira mevcut olmayan şeyin teşekkülünden de bahsetmek abestir. Şu hâlde, o insan, henüz kendisine kadar ulaş-mış olan ve fakat yalnızca vicdan seviyesinde bulunan bir tesir karakteri ile anlaşılabilir olan tesirleri henüz alamıyor demektir. Bir kimsenin vicdanının uyanması veya vicdan sesi ile hareket edebilmesi demek, kendisine kadar ulaşan ve Vicdan Plânı ile alâkalı bulu-nan tesirleri alabilmesi, benimseyebilmesi de-mektir.

Âleminiz bir tesirler manzumesinden ibarettir. Reel olan, tesirin realitesidir. Yani siz buna eşya diyebilirsiniz. İnsan, tuttuğu yolda yürürken, envai türlü fesatlıkla karşıla-şabilir. Çünkü o, içinde bulunduğu tesir nokta-i nazarından zayıftır, cahildir. Vicdan sesi in-san şahsiyetinin ve benliğinin en veciz ifade-sidir. Yani şahsiyet, ancak vicdan sesinin te-bellürü ile bir varlık hükmündedir. Bu şahsi-yet, geri tesir seviyelerinde nefis adı altında müşahede edilir. Ve işte insanın gerçek düş-manı da nefsidir. Ve işte Musa'nın asası ile parçaladığı taş budur. Nefsin geri tesirleri şüphesiz billür bir kaynak olan vicdanın üye-rinde idi. Vicdanın gelişebilmesi, yani kendi-sine kadar gelmiş olan tali Ruhî Mekanizma tesirlerinin, nefsanîyet tarafından tadelâta uğ-ranmadan öncelikle nefsin tanıması gerekir. Nefsi tanımak, ancak onun zaaflarını teker teker bertaraf etmekle kaimdir. Çünkü o da muhtelif tesirlerden ve tabakalardan müteşek-kildir ki, ancak iç içe perdeler misali, biri açıl-dıkta diğeri ile karşılaşmak mukadder olsun."

Bu apaçık ifadelerden sonra sanırsız ger-çek vicdanı tanımak, onun yüceliğini içimizde hissetmeye çalışmak ve ona teslim olmaktan başka yapacak bir şey kalmıyor. ■

Cesim: Ulu, önemli, büyük
İnsicam: Düzgünlük, tutarlılık
Mibrak: Odak
Seyyal: Akıcı, ince
Haslet: Tabiat, buy
Müşir: İşaret eden, haber veren
Temaşa: Seyretme, gözleme
Taiife: Bölük, kabile, kavim
Veciz: Kısa, derli toplu
Bertaraf etmek: Ortadan kaldırmak

Cevelân: Dolaşma, gidip gelme
Mubtelit: Karşık, karma
Ulvî: Yüce
Mazi: Geçmiş
Hassa: Bir kimse veya şeye mahsus olan hâl
Sehavet: Cömertlik
Haddizatında: Aslında
Envai: Çeşitli
Teşne: Çok istemek, susumak
Kaim: Mümkün

BEDEN DIŞI DENEYİM

Dr. John PALMER

Dr. Palmer, İnsan Doğasını Araştırma Vakfı'nın kıdemli bir araştırmacısı ve Eğitim M¼d¼r¼d¼r.

Birkaç yıl önce, BDD'nin proprio-septif (v¼cudun içinden gelen) bir uyarının kaybı veya değişimini ile yitirilen bir beden kavramının, zihin tarafından yeniden kurulması için bir teŐebb¼s¼ olabileceğini önermiŐti. Susan Blackmore daha sonra, BDD'nin, realitenin algısal haritamızda bir deđiŐikliđi temsil ettiği ve normal haritamızın duyusal girdi eksikliğinden dolayı parçalandığını savunan kuramını ortaya attı.

BDD'ler konusunda daha çok bilgi edinmek isterseniz. Harvey Irwin'in "Zihnin UçuŐu", Susan Blackmore'un "Yaşamak İçin Ölmek" ve Kenneth Ring'in ÖYD konusundaki "Omega Projesi" kitabı Dr. Palmer tarafından içtenlikle öneriliyor.

Psikologlar, normal uyanık h¼linden farklı birkaç DeđiŐmiŐ Şuur H¼lini (DŐH) tanımlamıŐlardır. DŐH'nin en yaygını ve en çok incelenen tür¼ r¼yalardır. Diğerleri ise mistik deneyimler,

ipnoz veya meditasyonlar meydana getirilen trans h¼lleridir.

Parapsikologlar Beden Dışı Deneyim (BDD) diye tanımlanan belirli bir DŐH ile özel olarak ilgilenmiŐlerdir. Adından da tahmin edebileceğiniz gibi, tanımını belirleyen olay Şuurunun odak merkezinin bedeninizin dışında belirli bir noktada bulunmasının direkt deneyimidir. BDD, sanki Şuur her taraftaymıŐ veya y¼c¼ltilmıŐ gibi bir his veren mistik deneyimden farklıdır.

BDD'ler uyanık h¼lde veya uyku h¼lde yaŐanabilirler, oysa BDD'yi yaşayan kişiler Şuur kalitesinin r¼ya h¼linden farklı olduğunu belirtmiŐlerdir. BDD'ler genelde bedenin farklı hissedilmesi veya bedensel Őuuruluđun kaybı ile belirlenir. TitreŐimsel hisler ve geçici felç de bazen rapor edilir. Birçok kez de, insanlar, değişik bir mek¼ndan, örneğin baŐlarının üzerinden bedenlerine bakmıŐ olduklarında göreceklere bedenlerinin görünt¼s¼n¼ algıladıkları için "terk" ettiklerini idrak ediyorlar. Bazen Őuurlarının, "fiziksel olmayan" veya "astral" bir bedene sahip oluŐunu yaŐıyorlar. Başkalarının yaptığđı Şeyler de dahil olmak üzere, buldukları ortamın kesimlerini bu yeni perspektiften görebilirler. Daha gelişmiş BDD'lerde uzak yerlere de ya hemen ya da yavaŐca "seyahat" edebilirler ve bu durumda duvar veya kapalı kapılar gibi fiziksel engellerin içinden rahatlıkla geçebilirler. Son olarak da, bir BDD, renk motifleri, soyut Őekiller, güzel manzaralar veya arŐetip varlıklar içeren normal dışı bir realite deneyimi ile de sonuçlanabilir. Ok¼lt literat¼rde bu tür mek¼nlar genelde "astral pl¼n" olarak söz edilir.

BDD'ler, çoğu kez insanların ölüml¼ yüz¼ye gelip, geçirdiklerini anlatabilmek için hayatta kaldıkları daha karmaşık bir deneyimin parçası olarak bilinmektedir. Bu tür ölüme yakın deneyimlerde (ÖYD), insanların, sonunda beyaz veya sarı bir ışık bulunan bir t¼nelden geç-

Devamı S.46'da

RUH ve MADDE 21

meleri deneyimin ortak temasıdır. Genelde tünelin sonuna geldiklerinde, dinî varlıklar veya ölmüş kişilerle karşılaşır ve belki de bu varlıklar onun tekrar bedenine dönüp yaşamını devam ettirmelerine teşvik ederler.

Deneyimlerinin gerçek olduğuna ve ölümden sonra yaşandığına inanan insanlar için, özellikle ÖYD'lerin çok güçlü etkileri olabilir. Bu deneyimlerle birlikte genelde ölüm korkusunun yok olması yaşanır. ÖYD'lerin çoğu yararlı psikolojik etkileri olan olumlu deneyimlerdir. ÖYD'ler çoğu kez, görünürde birbirlerine tamamen zıt bir dizi şartlarda ortaya çıkar. Çoğu sakinlik hâlinde, özellikle uyumadan önce yaşadığımız hipnogogig (mızganma-uyku getirici) hâlde yaşanır. Ancak kayda değer az görülen bazı vakalar da, kaza, ameliyatlar (diş ameliyatları dahil) veya ağır hastalıklar gibi aşırı stres ortamlarında görülürler. Buradaki çelişki ilk bakışta gözükmediği gibi olmayabilir. Stresle uyarılan BDD tam strese tepki olarak dinlenme veya baygınlık hâline girdiğimiz anda gerçekleşebilir. Bu durumun aşırı bir tezahürü de bayılmaktır. Ameliyatlarda, genel anesteziler BDD'leri körükleyebilir. Bunun iyi bir örneği nitro-oksit altında dişçiliktedir. Kalp faaliyetinin durması (kardiak arrest) sırasında oluşan aşağıdaki BDD vaka raporu, yukarıda söz edilen birçok esası sergilemektedir ve bir Kanada tıp dergisinde yayınlanmıştır.

"... belden yukarı kendi bedenime yüz yüze bakmaktayım... Hemen hemen bir anda baş ve omuzlarımdan çıkarak bedenimi terk ettim... Çıkış yapan bedenim tam olarak gaz hâlinde değildi, ancak çıkış tamamlandıktan sonra biraz genişledi. Biraz da şeffaf gibiydi, çünkü içinden diğer 'bedenimi' görebiliyordum. Ona bakarken şöyle düşündüm: 'Demek insan ölünce böyle olurmuş' (her ne kadar ölümlü ilgili herhangi bir düşünce aklıma gelmediyse de). Birdenbire 45 derecelik bir meyil ile mavi-grî göğe doğru çok hızlı hareket eden ufak bir cisim üzerinde otuyordum... Bundan sonra soluk sarı bir ışıktaki yüzüğümü algıladım-bu çok hoş bir histi. Alt uzuvlarımdan farkında olmama rağmen,

sağ bacağımdaki yaralardan bir şeyler koparıldığını hissettim, sanki yara bantı üzerimden çekiliyormuş gibi... Uçmaya devam ederek tarif edilemez güzellikle huzurlu bir hissin sevincini yaşadım... Sol tarafıma sanki bir balyoz vuruyordu... Birkaç vuruştan sonra onları saymaya başladım ve altı sayısını elde ettim, sonra (sanıyorum ki sesli olarak) 'Lânet olsun, bana ne yaptığınızı sanıyorsunuz?' dedim ve gözlerimi açtım."

1970'li yılların ortasında psikişik deneyimlerle ilgili olarak yürüttüğüm bir posta anketine, BDD'ler konusunda bir soru eklemiştim. Charlottesville, Virginia sakinleri arasında rastgele seçilen 1000 kişi arasında Virginia Üniversitesi'nin 300 öğrencisi de bulunmaktaydı. Soru formu öğrencilerin % 89'u ve kentlilerin %51'i tarafından doldurularak iade edilmişti. Kentlilerin %14'ü ve öğrencilerin %25'inin en az bir BDD geçirdiklerini böylece saptadık ve bunlardan % 80'i birden fazla deneyim geçirdiklerini belirtti. Farklı nüfuslar üzerinde uygulanan başka anketler de benzer sonuçlar vermiştir. O hâlde, BDD yaygın bir olay olmamakla birlikte, çok sayıda insan tarafından yaşanmıştır.

BDD'lerin parapsikologlar için önem taşımasının bir nedeni de, BDD yaşayanların zihinlerinin, bir şekilde gerçekten bedenlerini terk etme olasılığıdır. Maalesef bunu kanıtlamak çok zordur, belki de imkânsızdır. En inandırıcı kanıtlar, BDD'yi yaşayanlar tarafından Duyular Dışı Algılama (DDA) veya Psikokinezi (PK) içerenlerdir, ancak bedenden herhangi bir şey çıkmadığı durumlarda da böyle etkileri açıklamak mümkündür.

Bedenden çıkışı ispatlamak için yapılan en dahice girişimlerden biri de Karlis Osis tarafından gerçekleştirilmiştir. Osis bir süjenin odanın sadece belirli bir tarafında görebileceği bir DDA hedefini doğru tanımladığına dair kanıtlar sunmuştu. Ancak böyle bir kanıtı bedenden çıkma olarak yorumlayabilmek için, bedenden dışlanmış zihnin algısal mekanizmasının, fiziksel optik kuralları ve görsel sistemin fizyolojisi

Değişen Dünyada

FARKI SİZ YARATABİLİRSİNİZ!

***D**UYGULARINIZ sizi korkutmasın. Onları başkalarıyla paylaşmaktan çekinmeyin. Duygularınızı açık seçik olarak ortaya koyun; başkalarını suçlamadan ve onların kendilerini suçlu hissetmelerine neden olmadan. Doğru ya da yanlış, bırakın düşünceleriniz dökülsünler ortaya.

*Doğruluğuna inandığınız şeyleri ısrarlı ve açık seçik bir şekilde koyun ortaya...

*Zamanınızı (hiç değilse bir kısmını) doğa ile iç içe geçirin. Özellikle şehirlerde yaşayan bizler için doğadan kopuvermek çok kolay. Ama biz bunun tersini yapmalıyız: Okyanusları, akarsuları, ağaçları, kuşları, bitkileri, toprağı, yağmurunu, rüzgârı yeniden keşfedin.

***Korku** birçok iyi şeyi yapmamızı engeller. Üstelik, saldırgan olmaya ve işe yaramaz işlere yöneltir. Bize genellikle **korkunun**, açıkçası **korkmanın** iyi olmadığı öğretilmiştir. Halbuki bu doğru değil. Korkudan yararlanıp, onun altındaki bilgisizliği gidermenin yoluna bakmak daha iyi değil midir?

***Enerjini** vazifene yönlendir, karşı olduğun şeye değil. Bu tutum, kullandığımız enerjinin etkisini artıracaktır.

*Eğer mümkünse, kendi gıdanızı kendiniz üretin. **Yöresel** gıdaları, giysileri ve eşyaları tüketin. Bu tutum akaryakıt tüketimini kısacak ve dolayısıyla ozon tabakasının düzelmesine yardımcı edecektir. İhraç mallarına yönelmek, beşerî ve kinetik enerji israfına neden olur. Organik bahçecilik ve perma-kültürel tarıma yönelin. Çünkü böyle bir tutum; toprağa saygıyla yaklaşmak ve ondan (minimum enerji ve artıkla) en iyi şekilde yararlanmak anlamına gelecektir.

***Eşe, dosta** ve yabancılara güler yüzlü olun. Caddede yürürken veya arabanızı kullanırken, onların yanından, onlara aldırış etme-

den geçmeyin ve onların arada bıraktıkları mesafeye saygı gösterin. Kibar olun, başkalarını (kendinizden önce) düşünün. Önden başkalarının gitmesine izin verin. İskemlenizi onlara verin. Çevrenizi kirletmeyin. Kirletilmiş ise, gereğini yapın.

***Çocuklar** ile nineler ve dedeler herkes kadar önemlidir. Onların birbirlerine ve bize öğretecek pek çok şeyleri olabilir. Eski kültürlerde çocukları, büyükanne ve büyükbabalar büyütürdü. Anne ve babalar ise beslenme ve barınma işleriyle meşgul olurlardı. Büyükanne ve büyükbabaların; onların yaşam deneyimlerinden kaynaklanan ve çocuklara verebilecekleri bilgi, sabır ve sevgileri vardır. Aile içindeki bu tarz bir etkileşime bugün insanların çok gereksinimleri vardır.

***Arabanızdan** vazgeçebilir misiniz?! Bu, aslında herkesin yapması gereken bir şey. Gezegeneğimizin kurtuluşuna büyük katkımız olurdu. Çünkü egsoz gazı ozon tabakasını incelten en önemli faktörlerden biridir. Eğer vazgeçemiyorsanız, arabanızı başkalarıyla paylaşın.

***Biraz yavaşlayın.** Gerçekten esas olan neyse, onu yapın. Gerçekten, ama gerçekten yaşamın ne kadarını içtenlikle istersiniz? Gerçekten arzu ettiğiniz nedir?

***Sade yaşayın.** İhtiyacınız olmayanı elden çıkarın ya da yeniden kullanıma bırakın.

***Yardıma muhtaçlara** el uzatın. Üçüncü dünya ülkelerinin, kendi kendilerini toparlamaları için topraklarının verimliliştirilmesiyle ilgili etkinliklere katılın. Dünya barışına katılın. Gelirin; paramızı, açlığın ortadan kaldırılması için harcayalım, korkunun ürünü olan silâhlara değil.

(THE ACORN CENTRE 'in "Charter For A New World, You can Make the Difference" adlı broşüründen Türkçeleştiren S. GERÇEKSEVER)

NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?

TEKRAR DOĞUŞUN TANIMI

TEKRAR DOĞUŞ (reenkarnasyon), tekrar ete girmek, tekrar doğmak, tekrar bedenlenmek anlamına gelir.

Tekrardoğuş, bir tekâmül, evrimleşme aracı olarak, "evrensel" bir yasadır. Tekâmül etmekte olan her varlık, madde içinde deneyim ve görgüsünü artırmak için, çeşitli bedenler ve kimlikler içinde, sayısız kereler maddesel âlemlerde doğar. Tekrar tekrar doğmak, ilâhî bir yasadır.

Tekrardoğuş inanç ve bilgisi, dünyanın en eski inanç ve bilgilerinden biridir. Bütün milletlerde ve bütün kutsal metinlerde bunu görmek mümkündür.

Varlığın esası, özü olan Ruh, çeşitli elbiseler giymiş gibi, tekâmülü boyunca çeşitli bedenlere bürünür. Cinsiyet, milliyet, ırk, genel hayat düzeni gibi hususlar, varlık doğmadan evvel bir düzen altına alınır. Buna "genel hayat plânı" denir. Tekrar doğmak, tenasüh inancında olduğu gibi bir kefareet ve ceza değildir. Varlık dünyaya her gelişinde

geçmiş hayatlarının toplu ürünü olan bir durumla karşılaşır. Bu toplu ürün, varlığın kendi faaliyetlerinin bir sonucu olarak dünyaya gelmiştir. Yani, varlık kör bir kaderin mahkûmu değildir.

Tekrardoğuş olayı, gerçekte, güneşin doğması, yağmurun yağması, bir çiçeğin açması kadar doğal bir olaydır. Beşer varlıkları tarih boyunca devre devre bu bilgiyle yaşamış, bazen de uykuya dalıp unutmıştır. Tekrardoğuş ne korkulacak, ne inanılmayacak bir olaydır. Ama uyanma safhasındaki insan bu gerçeği bilim yoluyla ortaya koyma yolunda hızla ilerlemektedir. O zaman daha iyi görülecektir ki, her kutsal metinde bu gerçek daima vurgulanmıştır. Bu gerçeğin idrakine vararak yaşamak, dünyada, barış ve adaletin hüküm sürdüğü Birleşik İnsanlık Realitesi'nin yolunu açmak demektir.

Zamanımızın insanı, zihni sonuçlarla, sezgilerle tatmin olmuyor. Öyleyse bilim adamlarının yeniden ortaya koyduğu gerçekleri kabul edeceklerdir. Böyle olması da kaçınılmazdır. Ama daha açık şuurlu olanlar, bu evrensel yasa, davullar çalınarak ilân

edilmeden, içsel arayışları ile önceden idrak edip, yaşamlarını daha ahenkli olarak sürdürmektedirler.

TARİHÇE

Brahmanizm, tüm dünyaya uluslarında yaygın olan, ama kökü özellikle Hindistan'a bağlı bir dindir. Bu doktrinde, "ruhların göçü"ne ait birçok bilgi mevcuttur. Ve dinlerin çok önemli bir bölümünü tekrardoğuş bilgisi oluşturur.

Bir Hindu, tekrardoğuş bilgisine tabiilikle bakar. Aksinin olabileceğini düşünmez bile. Hindu, bu hayatında eksik kalmış birçok şeyin, yeni bir hayatında kendisi tarafından tamamlanacağına, adaletsizliklerin ve ıstırapların telâfi edileceğine inanır.

Ruh göçü konusu, Brahmanizm'in yazıtları olan Vedalar'da ve özellikle Upanişatlar'da çok sık yer almaktadır. Upanişatlar'daki şu satırlar çok ilginçtir: "Vedalar'ı kuralına göre öğrendikten sonra, tekrar tekrar okuyan, ezberleyen, erdemli evlâtlar yetiştiren, duygularını ruhuna tâbi kılan, tüm varlıklara şefkat ve merhametle davranan

kişi, Brahman âlemine gider. Fedakârlık yapan ve iyi ameller işleyen atalarının yolunu izleyerek Ay'a gider ve orada amellerinin sonuçları tükeninceye kadar kalır. Sonra tekrar Dünya'ya dönüp, bir bitkiye girer; daha sonra insan bedenine... Kötü insanlar, kast dışı kalarak köpek veya domuz hâlinde doğarlar."

Sembolik olarak ifade edilen hayvan bedenlenmeleri, bir ceza sistemi olarak halk tarafından (zaman içinde) yanlış tefsir edilmiş ve tenasüh inancının gelişmesine sebep olmuştur. Ama artık bugün bu sembollerle, varlığın, bir sonraki hayatında, daha önceki hayatlarının tabii sonuçlarıyla karşılaşacağı prensibinin anlatılmak istendiği bilinmektedir. Hayvan sembollerıyla anlatılmak istenen, değişik karakter biçimlerini yaşamaya uygun ortamlar, o varlığın kader plânında belirlenir, şeklindeki anlaşılmalıdır.

Mısır'da Hermetik doktrin de tekrardoğuşu biliyor ve gizli bünyesinde kendi üyelerini eğitiyordu. Mısır'ın Ölüler Kitabı, bir din kitabı özelliğindedir. Şimdi sizlere bu kitaptan tekrardoğuşla ilgili ifadeleri okuyalım:

"Ölüler, 'Gökyüzünün Anası' Tanrıça Nout'un kolları arasındayken, Osiris'in etkileri onların organlarını canlandır-

sın, kemiklerini birleştiresin, sihir merasimlerine göre çapraz sarılmış sargıları olan ölüler Osiris'de kişileşsin, tekrar doğarak."

Hermetik Doktrin'de yılan, tekrardoğuşu sembolize ederken, BENNOU kuşu, yeneden dirilişi simgeliyordu.

İslâm dinine göre semavi dinlerden olarak kabul edilen Hz. Musa'nın dininin kitabı Tevrat'ta da tekrardoğuşa temas eden birçok bölüme rastlanmaktadır. Bu bölümlerden birkaçını sıralayalım şimdi de:

"Allah adamı Musa'nın bir duasıdır.

Ya Rab sen bize mesken idin.

Bütün devirlerde

Dağlar doğmadan önce

Ve sen, yeri ve Dünya'yı yaratmadan önce,

Ezelden ebede kadar sen Allahsın.

İnsanı toprağa döndürürsün.

Ve: Ey ademoğulları, dönün dersin."

(Mezmurlar 90/1-3)

Bu satırlar tekrardoğuş kaale alınmadan okunduğunda anlamsızdır.

Tevrat'ın sunduğu psişik yapı, ruhun Dünya'da değişik seviyelerde bedenlendiğini ve insanlık altı, insan ve insanüstü olmak üzere üç seviyede olduğunu söyler. Tevrat'ın özünde, yukarılara tırmanışın son bulmayacağı fikri, yani tekâmülün, evrimleşmenin sonsuzluğuna fikri vardır.

Ruhun ezelden beri var olduğu ve tekrar doğma olgusu Hz. İsa tarafından da işlenmiştir. Üstelik İsa, tekrardoğuşa olan inancını kesin ve açık bir şekilde ifade etmekten çekinmemiştir. Bunu ise Vaftizci Yahya'nın önceki bedenlenmesini söyleyerek göstermiştir. "Vaftizci Yahya, İlyâ'nın yeneden doğuşudur." demiştir.

İncil'deki şu bölümler, ruhun ezelden beri mevcudiyeti ve tekrar tekrar doğuşları kavramıyla açıklanabilmektedir:

"İsa, cevap verip ona dedi: Doğrusu ve doğrusu sana derim. Bir kimse yeniden doğmadıkça Allah'ın melekûtunu göremez. Nikodimos ona dedi: Bir adam ihtiyarken nasıl doğabilir? Anasının rahmine ikinci defa girip doğabilir mi? İsa cevap verdi: Doğrusu ve doğrusu sana derim. Bir kimse sudan ve ruhtan doğmadıkça Allah'ın melekûtuna giremez. Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan Ruh'tur. Sana yeniden doğmalısınız dediğime şaşma."

(Yuhanna, 3/37)

Ruhun ezelden beri mevcut olduğunu ve tekrardoğuşu şu bölümler, açıklıkla dile getirmektedir:

"Babanız İbrahim, benim günümü göreceği için mesrur oldu; gördü ve sevindi. Bunun için Yahudiler ona dediler. Henüz 50 yaşında değilsin, İbrahim'i de gördün mü? İsa onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim, İbra-

him olmadan önce ben vardım." (Yuhanna, 8/56-58)

İlk Hristiyanlık tekrardoğuşa inanıyordu. Ama bu dördüncü yüzyıla kadar sürdü. Sonra her olguda görülen dejenerasyon, Hristiyanlığı da kapladı. Ve bugünkü hâline getirdi.

Gerçi İncil'deki bölümler hâlâ oradalar ama bu, anlayışları ısıtmaya yetmemektedir.

Hz. Muhammed'in peygamberliğini yaptığı İslâm dininin kutsal kitabı Kuran'da da konuyla ilgili birçok bilgiler mevcuttur. Bunlardan birkaçını aktaralım şimdi de.

"Ancak kulak verenler daveti kabul ederler. Ölülere Allah diriltir. Sonra O'na dönerler." (En'am Suresi, Ayet 36)

"Ölümünüzden sonra şükredesiniz diye sizi tekrar diriltmiştik." (Bakara Suresi, Ayet 36)

"Binlerce kişinin memleketlerinden ölüm korkusuyla çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara ölü dedi, sonra onları diriltti. Allah insanlara bol nimet verir, fakat insanların çoğu şükretmezler." (Bakara Suresi, Ayet 243)

"Geceyi gündüze, gündüzü geceye geçirirsin, ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın; dilediğini hesapsız rızıklandırırısın." (Al-i İmran Suresi, Ayet 27)

"Onlardan ona inananlar ve yüz çevirenler vardı.

Çılgın bir alev olarak cehennem yeter. Doğrusu ayetlerimizi inkâr edenleri ateşe sokacağız, derilerinin her yanında azabı tatmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Allah güçlüdür. Hakimdir." (Nisa Suresi, Ayet 55-56)

"Ey Muhammed de ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir?" (Yûnus Suresi, Ayet 31)

"Allah'ı nasıl inkâr edersiniz. Halbuki sizler ölüler idiniz de o sizi diriltti. Sonra sizi yine öldürecek, sonra tekrar diriltecek. Sonra da yalnız ona döndürüleceksiniz." (Bakara Suresi, Ayet 28)

Bütün bu ayetlerin açıklamaya, yoruma gereksinim duymayacak kadar tekrardoğuş olgusunu anlattıkları açıkça ortadadır.

"İlkin var eden, sonra geri çevirip yeniden yaratan odur." (Bürûc 85/13)

"Odur ki sizi diriltti, sonra sizi öldürür. Sonra sizi yine diriltir. Hakikaten insan çok nankördür." (Hacc 22/66)

"Allah sizi yarattı, sonra besledi, sonra öldürüyor. Sonra diriltiyor." (Rûm 30/40)

Hepinizin dönüşü onadır. Bu, Allah'ın gerçek olarak verdiği sözdür. O yaratmaya başlar, sonra inanıp iyi işler yapanlara adaletle karşılık vermek için yaratmayı tekrar eder.

Tekrardoğuş bilgisine

sahip olan, uygarlığa şekil vermiş ve derinden etkilemiş filozoflardan da söz etmeliyiz.

Fisagor, uygarlığın beşiği olan eski Yunan'ın içinden çıkmış bir filozoftur. Fisagor, ruhun göçü olgusunu, gizli bilimlerin malı olmaktan çıkarıp apaçık bir gerçek hâlinde insanlığa ilk defa sunan kişidir.

Fisagor'un kurduğu ekolün ana ideali, Tanrı ile uyum içinde olmak, O'nun yasalarına uygun yaşamaktır. Ruh "transmigrasyon", tekrardoğuş çarkından kurtaracak tek çare budur.

Platon'a göre, ruh ve beden, biri etken diğeri edilgen nitelik arzeden, biri aktif cevher, diğeri pasif cevher diye adlandırılan iki temel prensiptir.

Ona göre: "Bedenini terk eden ruh, kimsenin ne yükseltebileceği, ne de indirebileceği, kişisel ve kesin manevî derecesiyle Hades'e, yani ahirete intikal etmektedir. Ruhlar Hades'te kendilerine benzeyen şeye doğru meyletmekte ve böylece daha sonraki hayatları için kaderlerini orada kendileri oluşturmaktadırlar."

Ona göre, ümit vadeden ruhlar, arafta bir süre kalıp tekrar bedenlenmektedir. Her ruh, kendisine ihtiyacı olan hayatı yaşatacak bedeni seçmektedir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

KANALLAR AÇILINCA

Cengiz CEVRE

YERYÜZÜ şekillerini inceleyince toprağın nehirle, ırmakla, çayla birbirine bağlandığını görebiliyoruz. Hele tarlalar kanallarla sulanır. Sulanan tarlaların bereketi çok olur. Verim artar, ürün çoğalır.

Bu, hasattan bellidir. Ekilenler biçilmektedir.

Dünyada tekâmülünü sürdüren varlıklar için de durum benzerdir. Yağan yağmurdan herkes kabının büyüklüğüne göre yararlanmaktadır. Aslında rahmetin ulaşmadığı yer yoktur. Fakat ona kavuşmak çabaya bağlıdır. Çabasız hiçbir sonuç alınmaz.

Gelmekte olan Bilgi Çağı'nın bir özelliği de kanalların açılması, yani kanallaşma çağı olmasıdır. Bu, ruhsal olana kanallaşmadır. Kanallaşma bize neyi gösterecektir? En başta özümüzün bir olduğu anlaşılacaktır. Ruhsal âleme açılan pencerelerin şeffaflığı, komşuluğu, yakınlığı, dostluğu ve kardeşliği görülecektir.

"Kanallaşmaya giden yol nereden geçmektedir?" sorusu akla gelebilir. Bu, varlığın, insanın kendini tanımasından, bilmesinden geçer. Esnek ve uyumlu olmasından geçer. Yasa ve ilkeleri bilmesi ve uygulamasından geçer.

O hâlde bedenli yaşamda ruhsal yaşamı sürdürmek olasıdır. Zaten biz fark etsek de etmesek de ruh varlığı bedeni mükemmelen yönetmektedir. İdrak etmemiz şuurlanmamızın da başlangıcı olduğundan kendimizi fark etmemiz bu bakımdan büyük önem taşımaktadır.

Yüce Plânlar'ın da belirttiği gibi "birbirimizi düşünürken, konuşurken ve yaşarken daha çok saf ruh olarak düşünmemiz" en doğru olanıdır. Zaten bu aşamada bulunanlar birbiri-

ne ne kötülük edebilir, ne de olumsuz tavır ve harekette bulunabilir. Sebep Sonuç Yasası'nı bildikleri için bilginin sorumluluğu ile hareket ederler.

İnsanlar plânlarına ne kadar uyumlu olabilirlerse, yani vazifelerini yerine getirirlerse ruhsal olana o kadar yaklaşırlar. Zaman ve mekân kavramı da değişir, başka hâle geçer. Bu tamamen bizim aslımıza olan yakınlığı-mıza bağlıdır.

Gelişmenin görülmediği yer var mıdır? Bu mümkün müdür? Tabii değil, olamaz da. Her şeyin yenileştiği, değiştiği, birbirine dönüştüğü ve birbirini tamamladığı bütünlük içinde böyle bir şey söz konusu bile olamaz. Enerjinin hareket olduğunu hepimiz biliriz. Durmanın ise mümkün yoktur. Atalet ve durağanlık kavramları sadece vazifenin yerine getirilmesi ile ilgilidir. Varlığın yan yollara sapması, süreyi uzatması, gelişmeyi saptırması sonuçta az da olsa gene de bir "gelişme" sayılabilir. Tabii bunun sonucu ancak gösterilen çaba kadardır. İnsanlık için ise böylesi bir gelişmenin hedefe uzaklığı ile orantılı olduğu açıktır. Yani eksik, güdük, yetersiz bir tekâmül içinde bulunmaktayız.

Mantal çabalarımızın ne kadar geniş ufuklar açacağını, olumlu sonuçlar yaratacağını ise pek göz önüne almamaktayız. Mantalimiz ruhumuza açılan kanaldır. Biz kendimizle o kanal aracılığıyla iletişim içindeyiz. Kendimizden kendimize gelen yardım için kanallımızı açık tutmalıyız.

Kanalların açılması, bilginin ve sezginin yeryüzüne egemen olmasını da getirecektir. Kanallaşmaya giden yolun önünü açmasını bilelim ve bu yolda çaba harcayalım. Ruhumuz zaten bunu beklemekte ve yolumuzu gözlemlemektedir... ■

RUHSAL AKTÜALİTE

RESSAM MEDYOM PETER HAMMOND

ESASEN Avusturalya'da yaşamakta olan ressam, medyum Peter Hammond İngiltere ve Güney Afrika'yı kapsayan uzun bir yolculuğa çıkmıştır. Söz konusu gezi Güney Afrika Spiritüalist Grubu tarafından düzenlenmiş olup, 6 hafta sürecektir. Şimdi İngiltere'de bulunmaktadır ve Güney Afrika'yı dolaştıktan sonra tekrar İngiltere'ye dönecek ve burada Eylül ayına kadar kalacaktır. Peter, İngiltere'de bulunduğu sırada ülkenin her yanında bulunan kilise ve ilgili gruplara çağrıda bulunarak kendisinden gösteri isteyebileceklerini duyurmuştur.

Çeşitli yetenekleri arasında en belirginini "ruhsal portre çizmek" olan Peter Hammond tablolarını üzerinde çizdiği "Spiriscreen" isimli

özel ve eşsiz bir tablo sehpa da icat etmiştir. Bu üç ayaklı sehpa portatif olup, her boyda tablonun çizilebileceği büyüklüktedir. Medyumun çalıştığı diğer alanlar; aura renkleri, kehanet ve şifadır.

Medyumun sergilediği başka bir yetenek de bitki ve hayvan ruhlarının (organizatörlerinin) resimlerini çizmek, ısmarlama celse kabul etmek ve bağlantı kurulan varlıkların resimlerini çizmektir.

İngiltere doğumlu olan P. Hammond daha önceki yıllarda da İngiltere'nin çeşitli yörelerine geziler düzenlemiş, Avusturalya'dan başka, Yeni Zelanda, Kanada ve ABD'ne de geziler yapmıştır.

(Kaynak: Psychic News)

BİR MEZARLIK ZİYARETİ

Johanne Ellen FOYDER

1983 İLKBAHARINDA, arkadaşım Edith ve ben, New Jersey banliyösünde arabayla dolaşıyorduk. Arkadaşım arabanın camından manzarayı seyrederken, yüksek sesle bağırarak, "Aman Allahım, aile mezarlığımızın bulunduğu yer orada, senelerden beri burasını bulamamıştım, lütfen geriye döner misin?" dedi. Geriye döndüm. Edith, ailesinin mezarlığını ziyaret etmek için arabadan indi. Mezarın yerini kesin olarak hatırlayamıyordu. Yaklaşık 10 dakika süren bir araştırmadan sonra mezarı buldu. Bir süre dua etti ve daha sonra oradan ayrıldı.

Aynı yılın sonbaharında, Connecticut'daki Spiritüalist Kilisesi'ne senelik olağan ziyaretimizi yapıyorduk. Merasimin tam orta-

sında, medyum vaiz, dinleyici üyelere, irtibat kurmak isteyen ruhlardan mesajlar iletecekti.

Medyum Dorothy Smith, Edith'e seslendi ve ona, kızkardeşi Irma'nın kendisine iyi dilekelerini iletildiğini, geçen ilkbahar mezarını ziyaretinden dolayı da teşekkür ettiğini söyledi ve şöyle devam etti: "Mezarımızı bulamadığın için çok üzülüydük. Bu sebeple seni mezarımızın bulunduğu yola yöneltmeye çalıştık. Ziyaretin bizi fazlasıyla mutlu etti."

Bu sözler karşısında Edith çok heyecanlandı ve şaşırıldı. Öteâledeki Irma, son olarak; "O sırada, sen şimdi seninle birlikte kilisede bulunan arkadaşınla beraberdin." diye ekledi.

Bu açıklama, Edith'in ölmüş bulunan kız kardeşinin bizimle beraber kilisede olduğunu açıklamaya yeterliydi. Çünkü kabristanı ziyaretle ilgili kimseye bir şey söylememiştik.

(FATE'den Çev: M. Öncü)

IŞIK SÜTUNU

Marilyn A. BEVERLY

1964

YILINA kadar, hayatımın en mutsuz olduğum ve bu durumdan kurtulmak için, en çok çaba harcadığım dönemini yaşadım. Clawson Mich'te yaşıyordum ve komşularıyla iyi dosttum, fakat mutsuzluğumun içinde yoğun bir yalnızlık yaşıyordum. Kimsenin bana yardım edemeyeceğini anladığım bir zamanda, her akşam yatmadan önce İncil okumaya başladım. Bir akşam İncil'in 13. bölümü olan Yahudiler'in Mısır'dan kaçışları bölümünde, Yahudiler'in mutsuz kaderlerinden kaçışları ve Filistin'e gidişleri kısmını okudum. 21. ayete geldiğimde, "Ve gündüzün ve geceleyn yürüsünler diye, Rab onlara yol göstermek için, gündüzün bulut direğinde ve geceleyn onlara ışık vermek için, ateş direğinde önlerinde gidiyordu;" kısmını okuduktan sonra okumayı bıraktım ve bunun ne kadar güzel bir işaret olduğunu ve bize yol gösterdiğini düşündüm. Bütün kalbimle bu ışığın bana yol göstereceğini düşündüm. Anladığım kadariyle burada anlatılmak istenen şey; Tanrı dünyanın bulut ve ateş sütununa gereksinim duymadan geliştiğini hissetmiştir.

İç çekerek, İncil'i kapattım, ışığı söndürüp yattım. Çok derin bir uyku vardı ve kolay uya-

namam.

Ertesi sabah, bir elin beni omuzumdan sarstığını hissederek uyandım. Yatakta oturdum ve etrafıma baktım. Fakat kimse yoktu. Bütün oda pembe bir ışıkla kaplanmıştı ve ben kendimi mutlu ve her şeyden hoşnut hissediyordum. Bu duyguyu en mükemmel mutlulukla bile kıyaslayamazdım. Huzuru hissedebiliyordum. Burada benimle birinin olduğunu biliyordum. Bunun Tanrı olup olmadığını düşündüm ve sanki bir cevap veriliyormuşçasına, "Kimse Tanrı'nın yüzünü göremez." sözünü işittim. Kendimden geçerek oraya oturdum ve "Bunlardan başka bir şey daha gerçekleşecek mi?" diye bekledim. Bundan sonra bir şey olmayınca tekrar yattım. O eli bir kez daha omuzumda hissettim ve yalnız olmadığımı bildiğim için kendimi çok rahat hissediyordum.

Odanın penceresi kuzeye bakıyordu ve ön balkonun sundurması odama güneş ışığının girmesini engelliyordu. Biliyordum ki, bu pembe ışık özeldi. Bunu asla unutamayacağım. Ona ihtiyacım olduğunda o hep yanımdaydı ve o andan itibaren kendimi hiçbir zaman yalnız hissetmedim. Yaşantımdaki kritik anlarda o, her zaman bana yardımcı oldu ve artık yalnız olmadığımı biliyordum. ■

(FATE, Kasım 1992'den Çev.: Verda ALTINEL)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)

30 CAK	Yeni Çağın İnsanı	İsmet YALÇIN
10 CAK	Her Zorluğun İlacı: Sevgi	Ercüment KAYA
17 CAK	Yozlaşan Dünya ve İnsan	İsmet YALÇIN
24 CAK	Dünyanın Sonuyla İlgili Kehanetler	Emre ÜLKER
31 CAK	Yaşamın Amacı	Günay YALÇIN-Duygu AYDIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

YENİLENMENİN ŞARTI ESNEKLİK

Gündüz ÖĞÜT

HER varlığın dünyada bulunuş amaçları ve ihtiyaçları birbirinden çok farklı. Fakat bu noktada önemli olan konu, insanların anlayışlarında biraz daha esnek olabilmeleri hususu. Herhangi bir olay hakkında kendimize has bir yorumumuz veya düşüncemiz olabilir. Bu gayet doğal. Ama yine de kendi düşüncelerimizin dışında başka düşüncelerin de olabileceğini, bu farklı düşüncelere karşı esnek bir tutum almamız gerektiğini de aklımızdan çıkarmamamız gerekiyor. Kafamızda yarattığımız fikirlere, düşüncelere, bağlanıp kalmamalıyız. Başka fikirlere, yeni anlayışlara, yeni bilgilere açık olmalıyız.

ESNEKLİK, YENİYE GÖSTERİLEN UYUMDUR

Bizler ne kadar sert ve katı olursak, o kadar çok yıpranır ve gelişim açısından yavaşlarız. Bir lâstikğin esneme payı ile bir çıtanın esneme payını gözümüzün önüne getirelim. Lâstik çok daha fazla esneme kabiliyetine sahiptir değil mi? Ve siz onu ne kadar esnetirseniz esnetin bıraktığınızda yine kendi yerine dönecektir. Fakat çita lâstikğe göre çok daha serttir ve birazcık yüklenildiği zaman hemen kırılır. Ve kendi içindeki dengesi bozulur, bütünlüğü kaybolur.

ESNEKLİK EVRENSEL BİR KANUNDUR

Ruh varlığının şu anda kullandığımız beden aracılığıyla dünyada bulunuşu, çeşitli

tecrübeler yapışı da büyük bir esneklik ve uyum sonucu olmaktadır. Esneklik yeteneği, ruhun özünde bulunmaktadır ve bizim onu kullanmamızı beklemektedir. İçinde bulunduğumuz zamanda genel olarak hepimiz esnekliğimizi yitirmiş durumdayız. Özellikle düşüncede hiç esnek değiliz. Buna bağlı olarak, insan ilişkileri son derece yüzeysel, soğuk ve sınırlı bir hâle gelmiştir. Hatta aile müessesinde bile esneklik ve uyum azalmıştır. Stres, sıkıntı, depresyon, yoğun baskılar hissetmek, hiçbir şeyden memnun olmamak, bunların hepsi yeterince esnek ve uyumlu olamayışımızın sonuçları olarak karşımıza çıkmaktadır. Her insan kendi bildiğinin en mükemmel olduğunu iddia ettiği müddetçe de yani esnek ve uyumlu olamadığı müddetçe bu sıkıntılar artarak devam edecektir.

"SONSUZ EVRENDE HAREKETSİZ ve DURAĞAN HİÇBİR ŞEY YOKTUR"

Her şey sürekli bir yenilenme ve gelişim içindedir. Bu sonsuz tekâmül sürecinde, varlığın, insanın gelişimini, değişimini engelleyen yine kendisidir. Düşüncede, esnek olmayan, kendi bildiğinin dışındaki bir bilgiyi kabul etmeyen, alışkanlıklarından ödün vermeyen, kafasındaki kurmuş olduğu zihni konfordan ödün vermeyen insan, gelişimini engellemekten başka bir şey yapmıyor demektir. Bu noktada esneklik ve uyum konusunun ne kadar hayati ve önemli bir konu olduğu anlaşılacaktır. Esneklik ve uyum yeteneğimizin sınırları ne kadar geniş olursa, hayata bakışımız o kadar geniş ve çok yönlü olur. Pekalâ, o zaman nasıl esnek olabiliriz?

ESNEKLİĞİN MAYASI HOŞGÖRÜ

Esneklik deyince ilk akla gelen hoşgörüdür. Ve bu konuda binlerce yıldan beri insanlara söylenmemiş bir söz kalmamıştır. Başta kendimize, daha sonra çevremize ve her şeye karşı bir hoşgörümüzün olması veya en azından hoşgörülü olmaya çalışmamız lâzımdır. Karşımızdaki insana ve insanlara, toplumlara bir tavır alacağımız zaman harekete geçmeden önce kendimizi veya temsil ettiğimiz topluluğu o kişinin, o toplumun yerine koyabilmeliyiz.

Bir örnek vermek gerekirse: Kendi aramızla dar bir yolda bir dakika durmamız gerekir. Arkamıza bir araba gelir, acelesi olmadığı halde kornaya basar. Oysa zaten on saniye sonra araba kalkıp gidecektir. Fakat arkadaki inatla gürültü yapmaya devam eder. Çünkü esnek değildir. Çünkü bakış açısı o kadar dardır ki, zaman zaman kendisinin de bu sokakta durması gerektiği zaman yolu bu şekilde tıkadığını ve arkasından sabırsızca düdük çalan insanları nasıl sinirlendiğini, evinde sakin sakin otururken, sokakta gereksiz yere çalınan araba kornalarının sinirlerini nasıl alt üst ettiğini hatırlayamaz. Çünkü bakış açısı dardır ve esnek değildir. Sabırsızdır.

Kendisini çok sevdiğimizi sürekli bir şekilde söylediğimiz insan, bizi biraz eleştirsin, bir eksikimizi söylesin, hemen ona olan sevgimiz değişir ve bazen bir nefrete bile dönüşebilir. Eleştirilmeyi bir türlü kaldıramayız. Çünkü yeterince esnek değilizdir. Oysa bir düşünsek; her fırsatta çevremizdeki insanları acımadan eleştirdiğimizi...

ŞUNU KABUL EDELİM: HİÇ BİRİMİZ MÜKEMMEL DEĞİLİZ

Eleştirilmeyi kaldıramamızın bir başka nedeni de kendimizin mükemmel olduğumuzu düşünmemizden kaynaklanır. Bu düşünce çok katı bir düşüncedir ve bu zannı sarsacak olan hiçbir davranışa esnemek ve uyum göstermek mümkün olamamaktadır. Çocukluğumuzdan itibaren bizlere öğretilen, hatta empoze edilen "Farklı olacaksın, üstün olacaksın, kendini kabul ettireceksin." gibi eğitim ve yetiştirilme metotlarının artık çöpe atılıp yerlerine Yeni Çağ'a yakışır ruhsal bilgilere dayalı eğitim ve yetiştirilme metotlarının koyulmasına hepimizin çok ihtiyacı var.

Sabırlı olmanın ve hoşgörünün ardından gelecek olan esneklik ve uyum, varlığın gelişiminde çok önemli ve gerekli bir şeydir. Varlıklar Dünya Okulu'na çeşitli program ve isteklerle gelirler. Bu isteklerden bazıları ortak isteklerdir. Bu ortak isteklerden birisi de, dünyaya da esneklik ve uyum kanununu başarıyla uygulamak, gelişimini bu şekilde tamamlamaktır. Belki şu içinde bulunduğumuz zamanda, esnek ve uyumlu olmaya ihtiyacımızın olmadığı zannı içinde bir düşünceye sahip olabiliriz. Fakat şundan emin olmak gerekir ki, içinde bulunduğumuz şu zamanda ve önümüzdeki çağa, Yeni Çağ'a yaklaştıkça, esnek ve uyumlu olmaya olan ihtiyacımız günden güne artacaktır. Eğer gereken esnekliği göstermezsek, karşılaşacağımız yeniliklere ve yeni bilgilere uyum sağlayamayız. Bu nedenle kendi üzerimizdeki esneklik ve uyum çalışmalarını süratle yapmalıyız. Kendi varlığımıza, çevremize, olaylara, dünyaya, ruhsal dünyaya ve evrene çok daha geniş açılardan bakmaya çalışmalıyız. ■

Sayın Okuyucularımız,

RUH ve MADDE Dergimiz bu sayıdan itibaren 35.000 TL'dan satılacaktır. Yıllık abone ücreti 420.000 TL, öğrenciler için abone ücreti 330.000 TL'dir. Dergiye abone olanlar yayınlarımızı satın alırken %20 indirimden yararlanmaya devam edeceklerdir.

Ruh ve Madde Yayınları

İNSANLIĞIN KURTULUŞU SEVGİDEN GEÇER

Duygu AYDIN (ARAD Üyesi)

TÜM dünya insanlığının şu an içinde bulunduğu durum, hepimizin gözleri önünde. Parçalanmış aileler, iş yerlerindeki huzursuzluklar, ülkeler arası gerginlikler, iç savaşlar, ekonomik krizler her geçen gün artan bir hızla devam ediyor. Geçirdiğimiz bir günün şöyle bir düşünecek olursak, o günün büyük bir kısmını, yayından fırlamaya hazır bir ok gibi gergin geçirdiğimizi görürüz. Sabah erken kalkmanın gerginliği; trafik, gazetelerdeki iç karartıcı haberler, gürültü, saymakla bitmeyen bir sürü neden ve sonuçta kocaman gergin bir alan. Sanki her şey bize karşı cephe almış gibi gelir çoğu zaman. Oysa her şeye karşı esas cephe alan bizleriz. Düşüncelerimizde yarattıklarımızla, mantalimizdeki kapkara sis bulutlarıyla bizler dünyayı bu hâle getirdik ve bizler her şeye karşı olduk. İşte bu nedenle meydana getirdiğimiz bu tabloyu değiştirmek de bizlerin, tüm dünya insanlığının sorumluluğundadır. Bizler, ilâhî vazifemizin idrakine ulaşmalı ve sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. Bunun için ne özel mekânlara ne de özel koşullara ihtiyacımız vardır. İlâhî vazife hayatla iç içe, tam bir doğallık içinde yaşanarak gerçekleştirilir. Yaptığımız en ufak işi bile sevgiyle, samimiyetle ve iç huzuruyla yapmalıyız. Tüm insanlara düşünceyle bile olsa, yardımcı olabilmeyi arzuluyor ve yapar hâle gelmeye çalışmalıyız.

İşte bu nedenle hepimizin, tüm evrenin varoluş nedenini oluşturan bilgiyi, sevgiyi ön-

ce kendi içimizde yeniden keşfetmemiz gerekli. Aslında o enerji bizim içimizde. Şimdi üzerini olmayacak örtülerle kat kat örttüğümüz için onu hissetmiyor, tanımıyor ve olmayacak yerlerde, kendi dışımızda arıyor, doğal olarak da bulamıyoruz.

Öyleyse nedir sevgi?

Sevgi duygusal bir olay değildir. Ancak bizler etkileri görünür hâle getirebilmek için duygularımızı kullanmak zorundayız. Bu nedenle sevginin yorumunu da duygusal tarzda ortaya koyabiliyoruz.

Sevgi tüm evrene yayılmış, çok güçlü ve yüce bir enerjidir. Isı gibi, ışık gibi her an her yerdedir. Hissedip hissetmemek ise dirençlerimizin azlığına, çokluğuna bağlı. Ne kadar çok dirençlerimiz varsa, sevgiyi o kadar az hissederiz. Bu nedenle dirençlerimizi azaltmanın yolunu aramalıyız. Bu ise; kendini tanıma, kendini bilme çalışmalarıyla başlar. Kendimize karşı olabildiğince dürüst olmalı, egolarımızı, endişelerimizi, korkularımızı mümkün olan en alt seviyeye indirmeye çalışmalıyız. Böylece o yüce enerjiyi hissetmeye, kullanmaya ve kendi varlığımıza absorbe edip yansıtmaya başlarız.

Düşüncelerimizi, her geçen gün biraz daha pozitif bir hâle getirmeye çalışmalıyız. Doğallığımızı ortaya çıkarmalı, paylaşmaktan, destek olmaktan mutluluk duymalıyız. Sevginin birer tezahürü olan merhamet, iyilik, şefkat ve yardımseverliğin, doğal hâlimiz şekline dönüşmesine izin vermeliyiz. Bu izin, yukarıda sözünü ettiğimiz dirençleri azaltmakla olur. Yoksa bizi seveni sevmek kolaydır. Çünkü altında menfaat yatar. Kan bağıyla bağlı

olduğumuz insanları da sevmek kolaydır. Çünkü içinde bencillik vardır. "Sev beni, seveyim seni" felsefesini hepimizin artık çok gerilerde bırakmış olması gerek. Zor olan, bizi sevmeyen insanları da sevmek, aramızdaki görünmeyen bağı hissetmek, bizden nefret eden insanlara da hizmet etmek ve bunun doğal hâle dönüşmesine çalışmaktır.

Bu hiç kolay değildir, ama imkânsız da değildir. Bizi sınırlayan şeylerin kendi kapasitelerimiz olduğunu unutmayalım. Kapasitemizi zorlamalıyız. Gerçek sevgiyi tezahür ettirmeyi, alıcı ve verici duruma geçmeyi, varlığımızın derinliklerinden istemeliyiz. İşte o za-

man ne korku, ne öfke, ne nefret kalır yeryüzünde. Hepsi o yüce enerjinin dalgaları arasında eriyip yok olur. Günlük telaşlarımızdan, egolarımızdan, endişelerimizden, korkularımızdan tüm dünya insanlığı olarak bir an olsun sıyrılabilirsek, o yüce tezahür karşısında ne yapacağımızı bilemeyiz herhâlde. Tabii ki bunu bir anda, topyekûn yapabilmek kolay değil. Ancak hepimiz, kendi üzerimize düşeni lâyıkıyla yapmanın samimî bir çabası içine girersek, imkânsız olmadığını da görürüz.

Unutmayalım ki sevgi ve bilgi, varlığımızın sonsuz enerji kaynaklarıdır. Bu nedenle hayatı onların yönetmesine izin verelim. ■

MTİA Derneği Etkinliklerinden Haberler

Sevgili Okuyucular,

MTİA Derneği olarak her yıl düzenli olarak gerçekleştirdiğimiz "Gençlik Seminerleri"nin bir tanesini daha Kasım ve Aralık aylarında gerçekleştirdik. Ruhsal ve parapsikolojik konulara ilgi duyan ve bilgi almak isteyen toplam 133 genç arkadaşımız dört hafta boyunca dizi seminerlere devam etti. Bu sayede hem günümüz ruhçuluğu hakkında bilgi edindiler, hem de insan ve yaşam hakkında zihinlerinde yerleşmiş olan sorulara net cevaplar buldular.

Toplam 8 saatlik bir çalışma ile metapsişik konular yoğun ve öze yönelik bir şekilde aktarıldı. Dernek olarak yıllardır yapılan ve halen sürdürülen metapsişik araştırmalardan elde edilen bilgiler paylaşıldı. Seminer konuları şunlardı:

- 1- Genel Parapsikoloji
- 2- Duyular Dışı Algılamalarımız
- 3- Psişik Yetenekler ve Başlangıç Uygulamaları
- 4- Ruhçuluk
- 5- Varlıksal İlkeler I ve II
- 6- İnsanlığı Birleştiren Gerçekler.

Tek amacı ve vazifesi, insanın ve dolayısıyla ruhun bilgisini aktarmak olan Derneğimiz, sadece yardımlaşma ve dayanışma gereği deneyimlerinden ve bilgi birikiminden herkesin yararlanmasını hedeflemektedir. İşte bu hedef doğrultusunda 1995 yılı içinde de yoğun eğitim çalışmalarına tüm gücüyle devam edecektir.

BİLGİNİN ÖZÜ

Selçuk CAYDI

ANLAMAK, anımsamak demektir. Her insan doğuştan bilgedir, tüm olumlu, iyi özellikleri şuurunda taşımaktadır. Doğu'daki birçok öğretiler, insanları yeniden çocuksu olmaya çağırılmaları boşuna değildir. Sahte benliğin sert kabuğu kırılınca, insanın o parlak, tanrısal ışığı görünecektir. Zaten bilgiyi algılamamanın, dolayısıyla varoluşun, ruhun dışı vurumundan ibaret olduğu düşünülecek olursa, manipülasyondan uzak sağlam-gerçek bilgi sahibi olmak için sahte benliğin sert kabuğunun kırılması şarttır.

Karakter sahibi olmak, oturaklı olmak, sözünü dinletmek gibi özellikler eskiden beri çok önemsenir ve olgunlaşmanın belirtileri sayılır. Oysa ruhsal tekâmülün bu tip belirtilerle sağlam bağları yoktur. "Karakter sahibi olmak" sözünden anlaşılan, genellikle, bazı erdemlere sahip olmak ve bunları kararlılıkla uygulamak, dış dünyadan fazla etkilenmemektir. Oysa hareketli bir ruh hâline sahip olanlar, erdemli bir yaşam tarzını oturtuktan sonra iyi, olumlu etkilere açıktırlar ve karakter yapıları değişkendir. Bu değişkenlik, mutluluktan mutsuzluğa, mutsuzluktan mutluluğa geçişten çok, kaynağı insan ruhu olan köklü bilginin açığa çıkabilmesi için sahte benliğe, dolayısıyla nefse karşı verilen aktif mücadelenin sempatik bir oyunundan ibarettir. Klâsik Türk ruhaniliği Kamlığın genel kurallarından biri de, **ruhsal odaklanmanın şuurlu bir şekilde, iradenin kullanımıyla değiştirilmesidir.** Yani Kam, ruh hâlini ve şuurunu kendi isteğiyle değiştirir. Burada ilk akla gelen soru, Kamların, bu özelliklerini kullanarak neden süregiden bir mutluluk çizgisi tutturmadıklarıdır. **Kamlar, çeşitli ruh hâllerinde yapılacak çok çeşitli maddi**

ve manevî faaliyetlerin kalitesinin peşindedirler. Onlar bu nedenle, bir ruh hâlini diğeriyle kıyaslamaz, her ruh hâlinin hakkını vererek deneyim biriktirirler. İnsanları "birey" olarak yorumlamaya yatkın materyalist-teknokrat uygarlık, insanları da makine sandığından, onlara değişmez özellikler ve köşe taşları konmuş karakterler çizmeye çalışmaktadır. Oysa insanlar, içine tıkdıkları kalıplardan bıkmışlardır, tekâmül etmek istemekte fakat bilimsellikte ruhaniliğin ayrı ayrı ele alınması, aradaki köprülerin atılması nedeniyle, şizofrenik bir yaşam sürmek zorunda bırakılmaktadırlar. İnsanların sosyal gereksinimleri ile ruhsal gereksinimleri hiçbir zaman bu kadar birbirinden ayrı düşmemiştir. İnsanlık tarihinin 20. yüzyılı, ruhsal bakımdan tam bir felâket arz etmektedir. Maddesel değer yargılarını esas alan insanlık, binlerce yıllık ruhsal birikimine sırt çevirmiş, ruhsal tekâmülü kesintiye uğramış ve kazançlarını da hızla tasfiye etmiştir. Bugün, ruhsal bakımdan sağlam bir sosyal yaşam kurmak isteyenler, genellikle kökten dinciliğin tuzağına düşerek kutsal kitapların, şekil ve ayinlerin, kurtarılarak klâsik anlamda yeniden gündeme getirilmesi telâşına düşmüşlerdir. Ruhun en üst ürünü olan yaratılığa uzak olduklarından onların bu çabaları, geçmişin tekrarıyla sınırlıdır, ruhsal tekâmülle ilişkili değildir, çünkü böylesi bir durağanlık Tanrı'yı temsil etmemektedir. Hareketlilik yaşamın kendisidir. Tekrar ve durağanlık yozlaşmanın, ölümün işaretleridir. Aydınlik, açıklık, sevecenlik, hoşgörü, kararlılık, dönüşümlülük, espri, "değişmezlik" in alaya alınması ile kabaca özetlenebilecek Şamanist şuur, tekrara gereksinim duymaz. Esas kaynak insandır. Tekâmül için kaynağın tıkanmasını sağlayacak engelleri ortadan kaldırmaktan başka, daha önemli bir şey yoktur; çünkü

insanlığın sosyal yaşamında ruhsal tekâmül esastır. Eskilerin deyimıyla kalıcı olan tek şey vardır, o da "göksel hazineler"dir; yani ruhsal tekâmülle elde edilen mertebelerdir. Maddesel hazineler dünyada kalır.

Kam geleneğine göre üç basamaklı bir ruhsal tekâmül ağı söz konusudur. Bilgi, Bilgelik ve Yaratıcılık üst başlıkları altında toplanabilecek olan "anlamak-anımsamak" edimi, önce bilgi ile bir "olasılık" olarak ortaya çıkar. Başlangıçta insana dışarıdan geldiği sanılan bilginin amacı, okuyup-duyup-görüp-öğrenerek, maddesel düşünce tarzının dayattığı "imkânsızlık"ların şuurla aşılmasına yardımcı olmaktır. Bilgelik, tam da bu noktada başlar; bilgi ötesi alanda yer alır. O, bir anlamda, egonun çizdiği yapay dünyanın geride bırakılmasıdır. Hem bencil, hem de bilge olmak olanaksızdır. Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verenler, yani Bhagavad-Gita'da anlatıldığı gibi; her şeyi, olması gerektiği için, karşılık beklemeden yapanlar, bilgeliğin hükümlerine

alanına girerler. Gerçek bilginin ruhtan kaynaklandığını ve ruhsal konularda yazılan tonlarca kitabın, insandan kaynaklanan o ilâhî ışığın türevleri olduğu şuuruyla, ruhsal tekâmülünü Kamların hareketli-şuur biçimiyle sürdürenlerin, kitabî bilgiyle sınırlanması olası değildir. Şamanist geleneğe sahip olan göçebe halkların, ruhsal konularda yazılı yapıtlarının bulunmamasının nedeni işte bu değişkenliktir. Onlar "göğün altında, yağız yerin üstünde" saçlarının rüzgârda uçuşmasını, özgür ruhlarının yaratıcılığını çok önemsediklerinden, tüm dinlere de saygı duymuşlar, çekinmeden sık sık din değiştirmişler, ama Kamlığın filizlendiği hafifmeşrep ruh hâlini günümüze dek yaşatmışlardır. Evet, bilgi önemlidir, ama bilgelik daha değerlidir. Yalnızca bilgiyle yetinmek, tekrarla yetinmek demektir. En önemlisi... **yaratıcılıktır**. Çünkü bilgi ve bilgelik, son tahlilde lâf ve methiyedir. Yaratıcılık ise tanrısal gerçekliktir, Tanrı'nın iradesinin şuurlu tecellisidir. ■

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: KENDİNİ BİLMEK VE DUYGULAR

- 3 OCAK Ruhsal Söyleşiler Ergün ARIKDAL
10 OCAK Kendini Tanımanın Önemi ... Canan HURŞİTAGAOĞLU-Selman GERÇEKSEVER
17 OCAK Hislerin Evrenine Hapsolmuş İnsanlık Remziye DOĞRUSÖYLER
ve Ayhan TOLAYBENK
24 OCAK Ezoterizmde Kendini Bilmenin Önemi Halûk ÖZDEN
31 OCAK P A N E L Cüneyt ÇİLEKÂR-Neslihan ALANTAR
Herşey İnsanın Kendini Tanımaya İçin Nurgül COŞKUN-Hülya UZUNER

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zariifi Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

- 13 OCAK Medyomluk ve Kutsiyeti Tark ARIKDAL

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

İZMİR

- 7 OCAK Ruhsal Şifa, Düşünce Gücü, Biyomanyetik Enerjiler Nurettin ERSOY

Yer: TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ (TAD) Alsancak/İZMİR

Saat: 14.30-16.30

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

CELAL BAYRAKTAR'IN UFO GÖZLEMİNE İLİŞKİN RÖPORTAJI

10 NİSAN 1989 Pazartesi günü yayınlanan TAN gazetesinde şöyle bir başlık göze çarpıyordu: "Amerikalılar, Türkiye'ye uçan dairelerin incecğini iddia etmişlerdi, yoksa geldiler mi?" Bu başlık 5 Nisan 1989 Çarşamba günü akşam saatlerinden gece 03.00'lere kadar toplam 12-13 kadar ışık saçan cismin Karabük üzerinde binlerce kişi tarafından seyredilmesi ve Şubat ayında yayınlanan bir Amerikan dergisinin verdiği haberin 4 Mart 1989 tarihli TAN gazetesinde yer almış olmasına dayanılarak kullanılmıştır.

Olayın gelişimi şu şekilde olmuştur:

"Amerika Astrofizikçiler Grubu" isimli bir kuruluş Şubat ayında bir açıklama yaparak, bahar aylarında Türkiye'nin deniz ya da göl kıyısındaki bir yerleşim bölgesine bilinmeyen bir gezegenden ziyaretçilerin incecğini duyurur. Bu açıklama Amerika'da yayınlanan "National Examiner" dergisinin 21 Şubat 1989 tarihli sayısında yer alır. TAN gazetesinde de haberi 4 Mart 1989 günü okuyucularına "National Examiner açıkladı, Türk köyüne uçandaireler incek" başlığıyla duyurur. Gazetenin bu haberi vermesinden bir ay gibi kısa bir süre sonra Karabük'te gözlemlenen olayların, kişilerde daha önce verilen haberle bir bağlantı kurma ihtiyacı doğurması doğaldır. Ancak Karabük deniz kıyısında değil, denize en az 60 km mesafededir, nüfusu ise 150.000 civarında olan bir şehirdir. Bu bilgileri Amerikan dergisinde açıklanan iddiaların, Karabük'te meydana gelen olaylarla bir ilgisi bulunmuyor mânâsına vermiyoruz, çünkü Amerikalı bilim adamlarının bu iddiaları ellerindeki hangi verilere dayanarak ortaya attıklarını bilemiyoruz.

Aşağıda iki görgü tanığının olayla ilgili ifadelerini ayrıntılı bir şekilde vermeye çalıştık. Bu kişiler 5 Nisan gecesi meydana gelen olaya tanık olan binlerce Karabüklüden ilk anda rastladığımız sadece iki tanesidir.

Görgü tanığı: İhsan Orhan
Doğum Tarihi: 1943
Doğum yeri: Safranbolu
Mesleği: S.S.K. Hastanesi'nde şoför
Oturduğu yer: Beşbinevler, Karabük.

CELAL BAYRAKTAR: İhsan Bey, gazetelerden öğrendiğimize göre ilginç bir olaya tanık olmuşsunuz, bize de anlatır mısınız lütfen?

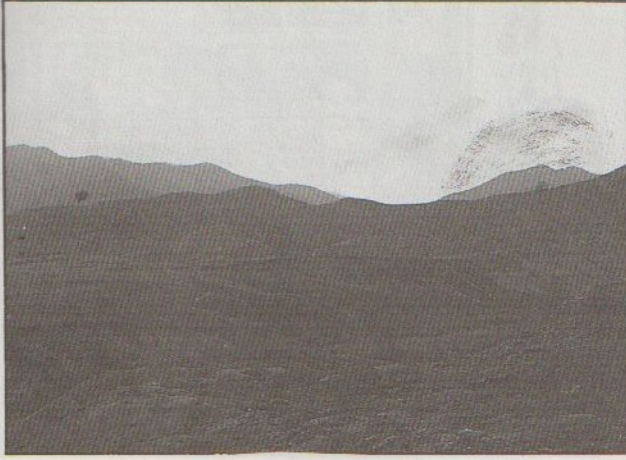
İHSAN ORHAN: 5 Nisan 1989 Çarşamba günü akşamı televizyondan Galatasaray-Steau Bükreş maçı yayınlanmaktayken tahminen 18:45 sıralarında şehir elektriği tamamen kesilmişti; saat 20:00 sıraları falandı, canım sıkıldı, hava almak için balkona çıktım (evimin balkonu doğuya bakar) Bir ara bana göre sağ taraftan kuzeydoğu istikametine doğru kaymakta olan kırmızı renkte bir ışık gözümde çarpıtı, ilk anda hiçbir şey benzetemediğimden sadece ışığı seyrediyordum.

C.B.: Seyrettiğiniz ışığın tahmini olarak size olan o anki uzaklığını ve ışığın hızını söyleyebilir misiniz?

İ.O.: Aşağı yukarı 10 km kadar uzaklıkta ve yerden yüksekliği 5-6 km civarındaydı, hızı ise normal bir uçak süratindeydi.

C.B.: Peki, olağanüstü bir olayla karşı karşıya bulunduğunuzu ne zaman anladınız?

İ.O.: Aynı yöne gitmekte olan ışık birdenbire, hiçbir yöne en küçük bir kavis çizmeksizin, aynı doğru üzerinde ters yöne doğru yol almaya başladı, işte o anda bir ürperti hissettim ve sıradan bir olay karşısında olmadığımı anladım. Çünkü bir uçağın o hareketi yapması imkânsızdı. Işıklı cismi izlemeye devam ettim, artık balkondan göremez olmuştum, içeriye geçtim ve olayı karımla kızıma anlatarak batı yönündeki odanın penceresine koştuk, bu sefer ışıklı cismin yanında iki tane daha belirmişti. Üçü birden bir üçgen oluşturacak şekilde aynı süratte kuzeybatıya doğru hareket ediyorlardı. Oturduğumuz binanın tahminen 3 km kadar yakınında bulunan dağın üzerine geldiklerinde üçü birden havada sabitleştiler, 2-3 saniye hareketsiz dur-

Dağa inen iki adet ışıklı cismin yerleri

duktan sonra biri dağa indi. İnişle birlikte çapı en az 2 km olan masmavi bir ışık topu, dağı aydınlattı ve kayboldu, bir an dağ yanıyor diye paniğe kapıldım. İkincisi ise birincinin 5-6 km kadar sol tarafında bulunan bir tepeye indi ve orada kırmızı bir ışık parlıtısı hâlinde öylece kaldı. Diğer üçüncüsü ise yükselerek havada bir yıldız gibi sabit bir şekilde kaldı. Bu arada Karabük tarafına baktığımızda bir tane Öğlebeli mahallesinin üzerinde, üç tane Keltepe istikametinde, üç tane de şehir merkezinin üzerinde aynı cisimlerin benzerlerini gördük. Karabük'ün üzerinde gördüğümüz üç tanesi mavi, diğerleri ise kırmızı renkliydi.

C.B.: İhsan Bey, bütün bunlar olurken, meselâ polis gibi herhangi bir resmî makam veya bir arkadaşınızı aramak aklınıza gelmedi mi?

İ.O.: O anda hiçbir şey düşünemedik, yaklaşık iki saat öylece seyrettikten sonra saat 22:00'yi geçtikten sonra Emniyet Müdürlüğü'nü aramak aklıma geldi. Telefon rehberinden numarayı buldum ve Emniyet Müdürlüğü'nü aradım, ancak telefon meşgul çalışıyordu. Bir müddet aramaya devam ettim, sürekli meşgul çalışıyordu. Daha sonra Karabük'te bazı tanıdıkları aramak istedim, fakat hepsinin telefonları meşgul sinyali veriyordu, kesinlikle hiçbir telefonun zilini çaldıramadım. Karım Hatice Orhan (38) ve kızım Sevgi Orhan (20) odadan odaya koşuşturup duruyorduk, oldukça heyecanlı ve biraz da korkuyorduk. Saat 23:30 sıralarıydı, ilk önce gördüğümüz üç tane ışık saçan cisim-

den, yakınımızda bulunan dağdaki bir tepeye inen ve sabit bir şekilde kırmızı bir ışık parlıtısı hâlinde duran cisim, tahminen saniyede 100 defa yanıp sönmek suretiyle ve 5-6 saniye kadar çok seri bir sinyal verdi. Hemen sonra Öğlebeli mahallesi üzerinde görünen cisim aynı sinyali verdi ve Keltepe yönünde bulunanlardan bir tanesi de aynı sinyali tekrarladi. Hemen sonrasında etrafta bulunan 12-13 kadar sayabildiğimiz ışık saçan cisim çok süratli bir şekilde yer değiştirmeye başladılar, bu hareket sırasında ise ışıkları sarı, mavi ve kırmızı olmak

üzere devamlı değişiyordu. Cisimlerin çapları da değişebiliyordu, tahminen 5 m'den 2 m'ye kadar büyüyüp küçülebiliyorlardı. Cisimlerin parlaklığı arttığı zaman 200 m kadar aşağıda bulunan şehir aydınlanıyordu.

C.B.: İhsan Bey, bütün bu olaylar olurken komşularınız da olanları seyrediyorlar mıydı?

İ.O.: Biz, bulunduğumuz apartmanın üçüncü katında oturuyoruz, bitiştekilere haber verdiğimizde ilgilenmek istemediler, alt kattakiler izliyorlardı. Üst katta oturan Demir Çelik Fabrikaları'nda çalışmakta olan Şener Karayakalı ve ailesi evde bulunmuyorlardı. Saat 24:00 civarında eve geldiler, sonrasını olay sona erinceye kadar kendileriyle birlikte izledik. Çevredeki apartmanlardan da görebildiğim kadarıyla 5-6 kadar aile pencerelerinden olayı izlemekteydiler.

C.B.: İhsan Bey, Emniyet Müdürlüğü'nü aradığınızı ve sürekli telefonun meşgul çaldığını söylemişsiniz, daha sonra aramadınız mı?

İ.O.: Aramak olur muyum, ara ara aramaya devam ediyordum, saat 24:00'ü geçmiş olmalı, Emniyet'in telefonu nihayet çaldı ve olayı kendilerine bildirdim. 15 dakika kadar sonra ekip 2 sivil, 4 resmî polis memuru ve bir de bekçi olmak üzere oturduğumuz apartmanın 100 m yakınındaki düzlüğe geldiler. Olanları birlikte 5-10 dakika seyrettikten sonra bir ara polis minibusünün farlarıyla karşı tepede sabit bir şekilde durmakta olan ışıklı cisme sinyal verdiler, sonra devamlı olarak parlamakta olan ışık iki dakika kadar söndü, sonra tekrar parlamaya

devam etti. Daha sonra da polis ekibi yeni gelişmeler olursa haber verin deyip gittiler.

C.B.: Polis ekibi oradan ayrıldıktan sonra da olayları izlemeye devam ettiniz mi?

İ.O.: Celal Bey, olay bizi o derece etkilemişti ki, o an için çevremizde meydana gelen şaşırıcı olayları izlemekten başka zaten bir şey yapamazdık. Polis ekibini uğurlamış, eve yeni çıkmıştım. Saat 12:45 civarında olmalı, yine batı yönündeki odamızın penceresindeydik. Kızım evimizin arkasındaki bulunan ekili alanı birbirinden ayıran tahta parmaklıklarda bir gariplik olduğunu söyledi. Hep birlikte dikkatimizi parmaklıklara çevirmiştik, meydana gelen olay dehşet vericiydi. Gecenin zifiri karanlığında pencereimizin en fazla 20 m uzağında bulunan parmaklık, 15 saniye kadar parladı ama ne parlama! Sanki o anda tahtalar yok olmuş, yerini pırlantaya bırakmıştı ve bu parlama seri bir sinyal şeklinde oluşuyordu.

C.B.: İhsan Bey, dikkat ettiniz mi, parmaklığın parlamasına çevredeki herhangi bir kaynaktan yansıyan bir ışık sebep olmuş olmasın?

İ.O.: Hayır hayır, kesinlikle söyleyebilirim her yer karanlıktı ve hiçbir yerden bir ışık yansımıyordu. Ayrıca şu noktayı da belirtmeliyim ki 25 yıldır şoförlük yapmaktayım, gece çok araba kullandım, bu yüzden gece meydana gelebilecek ışık oyunlarını çok iyi ayırabileceğimi söyleyebilirim. Olayın mekanizması hakkında bir fikrim yok ama tahtalar tamamıyla kendiliğinden parlıyordu.

C.B.: İhsan Bey, gerçekten hayatta pek az kişinin yaşayabileceği türden ilginç ve ilginç olduğu kadar da heyecan verici bir gece geçirmişsiniz, anlatır mısınız lütfen başka neler oldu?

İ.O.: Saat gecenin 01:00'ini geçiyordu ve biz beş saattir ayakta, pencereden pencereye koşuşturup duruyorduk, olaylar bitmek bilmiyordu. Yine batıya bakan odanın penceresinde karşımızdaki tepenin üzerinde akşamdan beri kimildamadan duran kırmızı ışık parlaltısını seyrediyorduk. Birden ışıklı cismin içinden mavi

İhsan Orhan karısı ve kızı ile birlikte

renkli bir ışık huzmesi bir fişek gibi havada süzülerek odamızın içine girdi ve bir flâş patlamasını andırarak şekilde odamızın aydınlattı, hemen sonra kısa aralıklarla aynı şekilde bu sefer sarı ve kırmızı ışık huzmeleri pencereden odamıza doldu. Kızım, "Baba odamıza geldiler." diye haykırdı. Hepimiz çok korkmuştu, karımla kızımı öbür odaya gönderdim, her şeye rağmen ben olayı sonuna kadar izlemek istiyordum. Aradan iki dakika geçmedi ki arka arkaya dört defa mavi renkli ışık huzmesi odanın içini aydınlattı.

C.B.: İhsan Bey, ışıklı cisimden çıkan renkli ışık demetlerinin doğrudan sizin odanıza geldiğini söylüyorsunuz, başka yönlerde de giden ışık demetleri gördünüz mü?

İ.O.: Hayır görmedim, bizim gördüğümüz sadece odamıza kadar giren renkli ışık demetleriydi, ışıklı cisimden çıkıyordu. 2-3 m boyunda ve titreşen bir lastik gibi, âdeta kurgu filmlerde bulunan lazer tabancalarından çıkan lazer ışınlarını andırır bir şekilde iki bölüm halinde pencereimizden odamıza girdi. Gece saat 03:00 dolaylarında olacak, şehir elektriği geldi, yaklaşık 10-15 dakika sonra da hepsi birden gözden kayboldular.

C.B.: İhsan Bey, daha önce UFO'larla ilgili herhangi bir bilgiye sahip miydiniz?

İ.O.: Hayır, birkaç kez gazetelerde uçan dairelerle ilgili şurada gözüktüler, buraya indiler gibi yazılara herkes gibi ben de rastladım, fakat UFO'larla ilgili hâlâ ayrıntılı bir bilgiye sahip değilim.

Celal Bayraktar Nuri Aydın'la

Görgü tanığı: Nuri Aydın
Doğum tarihi: 1949
Mesleği: Berber
Tahsili: İlkokul Mezunu

C.B.: Nuri Bey, 5 Nisan gecesi Karabük'ün üzerinde gözlenen kimliği meçhul uçan cisimleri sizin de gördüğünüzü duyduk, anlatır mısınız lütfen?

NURİ AYDIN: Akşam saat 19.00'a geliyordu, zannediyorum; elektrik kesilmişti, o saatte herkes televizyon başında Galatasaray-Stau Bükreş maçını seyretmekte idi. Bu yüzden dükkânda müşteri falan yoktu. Elektrik gelebilir düşüncesiyle bir saat kadar dükkânda bekledim ancak gelmedi. Saat 20.00 dolaylarıydı, eve gitmek için dükkânı kapattım. Evim Safranbolu'da olduğu için minibüsle gitmem gerekiyor, dükkânımdan 500 m kadar uzaklıkta bulunan durağa doğru yavaş yavaş gitmekteydim. Etrafta gelip geçen araba farlarından başka bir ışık göze çarpmıyordu. Bir ara kuzeybatı yönünde tahminen 1,5-2 km uzağımda ve yerden 200 m kadar yükseklikte sürekli yanıp sönen bir ışık dikkatimi çekti, birden irkildim; çünkü ışık hem hareket hâlindeydi hem de her yanıp sönmünde renk değişiyordu.

C.B.: Nuri Bey, dikkat ettiniz mi? Her yanıp sönmünde değişen renkler hangileriydi?

N.A.: Evet. Kırmızı, sarı, mavi renklerde;

fakat bu renkler bildiğimiz normal renklere benzemiyordu, şu anda size tam tarifini yapmam mümkün değil. Bir süre izlemeye devam ettim, gördüklerime hiçbir anlam verememişim. Uçak desem uçak değildi, çünkü ışıklı cisim bulunduğum yere en fazla 2 km uzaklıkta olmasında rağmen, sessiz bir ortamda hiçbir ses duymadım; ayrıca hızı da bir uçağa göre oldukça düşüktü. Durağa gelmişim, fakat durakta minibüs bulunmuyordu, beklersem geç kalırım düşüncesiyle geriye döndüm. Safranbolu'ya saat 21.00 'de kalkacak beledi-

ye otobüsüyle gitmeyi aklıma koymuştum, ancak otobüsün hareketi için vakit erken olduğundan şehir içinde gezinmeye başladım. Aklım biraz önce gördüğüm hareket eden renkli ışıklara takılmıştı, tekrar dükkânımın önüne gelmişim, biraz önce ışık saçan cismi gördüğüm tarafa tekrar baktığımda o cisim aynı şekilde bu sefer ters yönde hareketine devam etmekteydi.

C.B.: Nuri Bey, gördüğünüz esraren giz ışığı çevrede bulunanlara göstermek ihtiyacı hissetmediniz mi?

N.A.: Hiç kimseye gördüklerimi söylemeye cesaret edemedim, çünkü gösterecekleri tepkiden emin değildim. Benimle alay edebileceklerini düşünüyordum. Bu arada eve geç kaldığımdan otobüs terminalinde bulunan telefon kulübesinden evime telefon etmek için hemen orada bulunan büfeden jeton istedim, ancak büfeci jeton bulunmadığını söyledi. Oradan ayrılmadan telefon kulübesi önünde bir yeri arayan dört kişi dikkatimi çekmişti, bir hayli uğraştılar ancak aradıkları numarayı bulamayarak oradan ayrıldılar. Ben de içimden "Herhalde telefon arızalı, jeton bulamamam isabet oldu." diye düşünerek oradan ayrıldım ve o akşam olanları, bu olay gazetelerde duyuluncaya kadar kimseye açmadım.

C.B.: Nuri Bey, bu olaydan önce UFO'lar hakkında bir bilginiz var mıydı?

N.A.: Hayır, UFO' nun ne anlama geldiğini bilmiyorum. ■

İLETİŞİM ALANIMIZIN KÜRESELLİĞİ

Selman GERÇEKSEVER - Aznif ATASEV

RUH VARLIĞININ kozmik görevi, ruhsal âlemlerle maddesel âlemler arasındaki iletişimi gerçekleştirmektir. Ruhsal âlemden maddesel âleme, maddesel âlemden ruhsal âleme tesir (bilgi) alışverişi (İLETİŞİM) ruh aracılığıyla olur. Bu iletişim sayesinde maddesel âlemler gelişir. Ruh varlığı söz konusu iletişimi işlevini bedenlenerek (enkarnasyon) yapar.

Bu iş tüm evrenlerde plânlar hâlinde yapılır. Plân toplulukları hâlinde bulunan ruh varlıkları belirli bir zaman-mekân kesitinde, **iradesi ve iktidarı sayesinde uyum sağladığı bir ortama yönelir** (şuurunu yansıtır). Bu yönelişi belirleyen faktörler; seçme özgürlüğü, plânı içindeki vazife yapma hakkı ve o zaman-mekân kesiti içindeki İHTİYAÇLARIDIR. Bu ihtiyacını, büyük ölçüde, özündeki bilginin kullanılabilirlik yüzdesini artırma eğilimi belirler.

Bu yönelişle ruh varlığı enkarne olacağı ortamı etkisi altına alır. Kendi alanıyla yöneldiği alan arasında ortak alanı etkilemeyi "endüksiyon" yoluyla oluşturur ya da bu oluşumun zamanını bekler. Yukarıda söz konusu edinilen iletişimin gerçekleşmesi için bu iki alanın en azından birbirine teğet olması gerekir. Bu asgarî ve yeterli şarttır. Ama iki alan çemberinin kesişip iç içe olması daha güzeldir. Bu aşamadan sonra enkarnasyon mantal düzeyden fizik düzeye indirilmiş olur. Bundan sonra ruh ve madde arasındaki iletişim enkarnasyonlar süreci ve silsilesi içinde mensup olduğu plânın genel vazife kapsamı içinde bir devrenin sonuna kadar sürüp gider.

İLETİŞİM SÜRECİ İÇİNDE

Bu şekildeki enkarnasyonlardan oluşan iletişim süreci içinde ruh varlıkları hem

yukarıda belirtilen kozmik fonksiyonlarını gerçekleştirirler, hem de maddeyi geliştirmek suretiyle kendileri için daha süptil düzeyde maddesel formlar, enkarnasyon ortamları hazırlarlar. Bu süreç içinde şu anda bile **öyle madde formları vardır ki biz onları ruh zannedebiliriz**. Bu bakımdan ruhun özündeki bilgisinin uygulamasının da, maddenin gelişiminin de sonu yoktur. Ruh ve madde arasındaki bu etkileşim süreci içinde ruh, maddesel ortamlarda daima enkarne vaziyettedir. Ne kadar ince düzeyde olursa olsun, ruh hiçbir zaman bedensiz (araçsız) olarak madde âleminde bulunamaz.

Dolayısıyla **enkarnasyon, söz konusu evrenler boyunca sürüp giden iletişimin kaçınılmaz gereğidir. Her iletişim süreci bir enkarnasyonu gerektirir. Enkarnasyonsuz iletişim olmaz**. En müteal anlamda öz olarak da düşünsek, özün madde ile iletişimini sağlayan cevheridir. Öz olarak, ruh varlığı söz konusu iletişime geçebilmek için cevheriyle en genel anlamda zaten maddeye enkarne vaziyettedir.

İLETİŞİM ve ENKARNASYON

Bu genel girişten sonra; şartları ve genel durumu bizlerce az çok belli olan şu zaman-mekânda bulunan kendimize bakalım, iletişim ve enkarnasyon açısından:

Ruh varlığı için iletişim aracının çeşitli bedenler olduğunu giriş kısmında belirtmiştik. Bu iletişim aracılığıyla, herhangi bir hayatta bulunurken, genel anlamda belirli bir hayat plânını uygulamak için bir enkarnasyon ortamında bulunuyoruz demektir. Bu genel uygulama içinde yaptığımız işleri 3 ana grupta toplayabiliriz:

1. Hayat plânımızla ilgili uygulamalar,
2. Eski hayatlarımızda noksan bıraktığımız işlerle ilgili uygulamalar.

Bu bakımdan ruh varlığının belli bir

enkarnasyondaki iletişim alanı, geçmiş ve gelecek yaşamlarını da kapsayan bir küresellik içindedir. Yani bugünkü hayat plânı uygulamamızı yaparken, bağlı olduğumuz plân içinde **Vazife Yapma Hakkını** kullanırken, zaman zaman eski realitemizle ilgili noksanlarımızı da tamamlayabildiğimiz gibi, zaman zaman da gelecekteki enkarnasyon alanımızla ortak alan oluşturma girişimlerinde (etkileme, endüksiyon şeklinde) bulunuruz. Bu anlamda, **zaman zaman gelecekte yaşarsınız, geleceğimizi hazırlarız.** Geleceğe belki de bu şekilde şimdiden mantal düzeyde enkarnasyon girişimlerinde bulunuruz.

İLETİŞİM ETKİNLİĞİ

Bu durumda, bizim belli bir zaman ve mekân kesiti içinde (şimdi ve burada) "iletişimin-etki alanımız" küresel bir görünüm arz eder. % 20-25'lik bir konsantrasyonla dünya bedeninde bağılyken bile, dünya şuuruyla uzanabildiği kadar zaman zaman da olsa geçmişe ve geleceğe yöneliriz. Ayrıca ruh varlığı olarak konsantrasyonumuzun geri kalan (% 75-80) kısmıyla, daha düşünemeyeceğimiz kadar çok yönlü bir iletişim etkinliği içinde bulunuyoruz ve bu etkinlik, hazırlık ve uygulama aşamalarında da tek yönlü bir iletişim tarzında lineer değildir. Geçmiş ve gelecekle bağlantılı olarak sürüp gider.

Bu şekilde küresel olduğunu gördüğümüz bu iletişimin sadece dünya bedeni ve onun uzantılarıyla gerçekleştirmeye çalıştığımız yönüne tekrar dönecek olursak; bu iletişimin kuşkusuz sağlıklı ya da sağlıklı olmayan olması söz konusudur. Burada "sağlıklı iletişim" Dünya maddesiyle % 50 oranında bir alışverişle gerçekleşen iletişimdir. Bu bizim bu hayatta, madde içindeyken ruhsal dünyanın kanunlarını burada fizik âlemde uygulamamız gereken gerekli ve yeterli şarttır. Dengelenmiş bir iletişimdir. Maddeye kapılmadan, maddenin çekimine rağmen onun (yolun) esiri, oyuncağı olmadan her iki tarafın da hakkını vererek iletişimi sür-

dürmektir. Orta yolda olmaktır. Eğer bu denge, maddenin doğal cazibesinden dolaşmayı madde lehine bozuluyorsa, o zaman "sağlıksız iletişim" söz konusudur. Sağlıksız iletişimde; ruh varlığı olarak kendi açımızdan düşünürsek, bize nazaran madde daha çok ve hızlı geliyor demektir. Halbuki bizden beklenen; maddeyi geliştirmek ama aynı zamanda da kendi özümüzdeki bilginin o mekânda kullanılabilirlik yüzdesini maksimum düzeye yükseltmektir. Bu şekilde belirli bir siklus içinde (devre sonuna kadar) başlangıçtaki ahdimizi plânımızla birlikte gerçekleştirmektir. Sonunda, bize söylendiği gibi olmaktır. Eşyanın hakikatine maksimum düzeyde nüfuz etmiş olmaktır.

HİKMET ve RAHMET İSTIRAPTA...

Yukarıda söz konusu istenmeyen tehlikeye karşı bedenli ruh varlıkları olarak bizler ta eski dönemlerden beri uyarıldık. Aslında uyarın da biziz, uyarılan da... Bu uyarılar (inisiyatif ve dinsel öğretiler) çerçevesinde biliyoruz ki, söz konusu iletişimimiz sağlıksız olduğu zaman icaplar âleminde İSTIRAP hazır. Çünkü yine İSTIRAPLAR sayesinde biliyoruz ki daha ziyade bize ıstırap veren şeylerde hikmet ve rahmet vardır. İstırapın, ıstırap hâlinin uyanık tutucu bir etkisi var. Biraz uyanık olunabilirse, ıstırapta "sabır ve tahammül hâli" vardır (ya da insan ıstırap çektiği zamanlarda sabır ve tahammül hâli içine girer) ki bu hâl de insan için bağıly olduğu plânından düşey tesirleri aldığı en elverişli zamandır. Başka bir ifadeyle plânıyla iletişimin yoğunlaştığı zamanlardır.

SAĞLIKLI İLETİŞİM

Bu nedenle "maksatlı ıstırap" hâlinin önemi vurgulandı durdu. Çünkü şu belirli bir enkarnasyonla geçmiş olduğumuz iletişimden beklenen değişimin, gelişimin, farkındalığın, anlayışın ve uyanışın gerçekleşmesi için, söz konusu iletişimin sağlıklı sür-

mesi yönünde titizlik göstermek durumundayız. Ya da muhtemel ve istenmeyen bir sapma meydana geldiğinde de ıstıraplardan yararlanma yönünde titizlik göstermeliyiz.

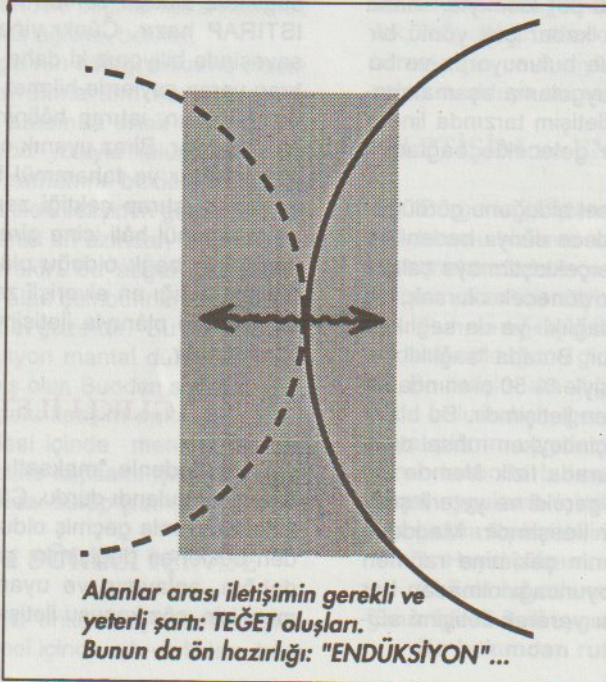
Bir enkarnasyonla sağlanmış bulunan iletişimin sağlıklı oluşunun başka bir yan ürünü de sağlıklı bir yardımlaşma ve dayanışma bilincidir. Çünkü iletişimde, bir şeyleri (düşünce, duygu, bilgi) paylaşmak söz konusudur. "Paylaşmak" ise ancak sağlıklı bir iletişim hâlinde "yardımlaşma ve dayanışma bilinci" içinde olur. Bu bakımdan yardımlaşma ve dayanışmanın hedefi de iletişimdir. Bu durumda en önemli katalizör ise SEVGİDİR. Evrensel sevgi enerjisi gereği varlıklar, enkarnasyonlar süreci içinde iletişim ile yardımlaşma ve dayanışmaya giriyorlar.

Bu durum aslında, plânsal büyüklükteki küresellik hâlindeki bir plân içinde olan en belirgin süreçtir: Plânın payına düşen bilginin, tüm plân katmanları ve varlıklarınca emilmesi, pay edilmesi ve hazmedilmesidir. En güzel yardımlaşma ve dayanışma plân bünyesinde, plânsal bir iletişim hâlinde

ve başka plânlarla da bağlantılı olarak gerçekleşmektedir. İşte bu iletişime katılma şeklimiz ve plânımız hiyerarşi içindeki yerimizi ve fonksiyonumuzu belirliyor.

İLETİŞİM ve FEDAKÂRLIK

Bu iletişimin temelinde, hem plânsal hem de dünyasal anlamda FEDAKÂRLIK vardır. Çünkü söz konusu iletişime sağlıklı bir şekilde katılmak; maddenin üzerimizdeki cazibesini % 50'ye kadar indirmekle olur. Maddenin bağlayıcı etkisini azaltmakla olur. Bu da fedakârlığı gerektiren bir zorunluluktur. Bunun için, maddenin cazibesiyile ortaya çıkan ataletten uzak olarak iletişimin gereği olan aktiviteye önem vermekte yarar vardır. Evrenlerde "aktif unsur" ruhtur. Bu nedenle hem bedenli ruh varlığı olarak, hem de "iletişim" in doğal gereği olarak, kendimizi her an hatırlar hâlde aktif tutmaya özen göstermeliyiz. Başka bir ifadeyle, maddeyle iletişim hâlinde bulunduğumuz şu durumda aktivitemiz ne kadar yoğunsa, iletişimimizin kalitesi de o denli yüksek olacak demektir.

İSLÂM'IN BİLGİYE VERDİĞİ DEĞER

İslâm bilgiye değer vermiştir, çünkü İslâm'a da gerçek değerini bilgi verecektir.

Hazırlayan: Ali Cahit CÜMBÜŞEL

ISLÂM bilgiye, bilime, bilim adamına ve bilimsel araştırmaya çok fazla değer vermiştir. Bu husus hem Kur'an-ı Kerim'de hem de Hz. Muhammed'in hadislerinde pek çok defa zikredilmiştir; beşeriyet bilgiye, bilime, bilim adamlığına ve bilimsel araştırmaya teşvik edilmiştir. Bilgi ve bilginler, bilgi öğretenler ve bilgi öğrenenler ve hatta bunları sevenler sürekli övülmüş ve bu husus her türlü ibadetten üstün sayılmıştır.

Ruhî kudretin artırılması, ki bu çok gereklidir, ancak insan iradesi ve şuur kapasitesinin genişletilmesiyle mümkündür. Bu ise sadece şurlara aktarılan "gerçek bilgi"nin meydana getireceği yüksek kuvvet ile mümkündür. İşte İslâm'ın beşeriyete sürekli olarak ikaz ettiği hususlardan biri ve hatta en önemlisi budur.

Aşağıda, Kur'an-ı Kerim'de bu konuya ilişkin ayetlerden bazılarını veriyoruz:

Bakara/269: "Allah hikmeti kime dilerse ona verir. Kime de hikmet verilirse muhakkak ki ona çok hayır verilmiştir. Salim akıl sahiplerinden başkası iyi düşünemez."

Nahl/43: "...Eğer bilmiyorsanız zikir erbabına sorun."

Enbiya/7: "Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikre sorun."

El-Ahzab/34: "Allah'ın, evlerinizde okunup duran ayetlerini ve hikmeti hatırlayın..."

Fatır/19-20-21-22: "Kör ile gören, karanlık ile aydınlık, gölge ile sıcak bir değildir. Dirilerle ölüler de bir değildir. Allah dilediğine hakkı işittirir. Sen kabirlerde bulunan ve ölü gibi olan kâfirlere söz işittiremezsin."

Zümer/9: "...De ki, bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak temiz akıl sahipleridir ki bunları hakkıyla düşünür."

Şimdi de aynı konudaki HADİSLERİ tetkik edelim:

● "Bilginler yahut bilgi öğrenenden başkası benden değildir."

● "Bilgin de, bilgi de, bildiğini tutan da cennettedir."

● "Bilgin ve bilgi elde etmeye çalışan, kulsurlu, suçlu bile olsa cennete girer."

● "Yaltaklanmak ve kıskanmak müminin huylarından değildir, ancak bilgi elde etmek için olursa o başka."

● "Dinleyip belleyenden yahut söyleyip belleten bilginden başkası için yaşayışta bir hayır yok."

● "İnsanlar iki kısımdır: Bilgin, bilgi belleyen; bu ikisinden başkasında hayır yoktur."

● "İnsanlar ya bilginidir, ya bilgi elde etmeye çalışan; ikisinin arasında bulunan kişilerde hayır yok."

● "Bilgin kişinin yüzüne bakmak ibadettir."

● "Bilgin kişiyle düşüp kalkmak, oturup durmak ibadettir."

● "Gençten bir şey öğrenmek, bir bilgi el-

de etmek için ihtiyar adam, utanmadan, çekinmeden o gencin huzurunda oturmalı."

● "Kendisinden bilgi elde ettiğiniz adamı da büyük sayın, kendisine bilgi bellettiğiniz adamı da."

● "Bilginler yeryüzünün ışıklarıdır, peygamberlerin halifeleridir, benim vârislerimdir, peygamberlerin vârisleridir."

● "Bilen kişinin bilgisizden vay başına gelenlere, bilgisizin de bilginden vay başına gelenlere."

● "Bilginlerin gayreti himmeti, bildiklerini tutmaktır; akli az olanların uğraştıkları şeyse, rivayet edip durmaktır."

● "Gerçekten de bir tek bilgin, İblise, yirmi tane ibadet edenden daha çetindir."

● "Allah, bu ümmet içinden bir bilginin canını aldı mı, o bilgin, bir gediği dolduran taş derecesinde olduğundan, Müslümanlık duvarında öyle bir gedik açılır ki, kıyamete dek kapanmaz artık."

● "Allah, bildiğini saklamayacağına, herkese öğreteceğine dair söz ve vaat almadan hiçbir bilgine bilgi vermez."

● "Bilgiyi gizleyene, her şey, hatta denizdeki balıkla havadaki kuş bile lânet eder."

● "Bildiyinizi öğretin, öğretirken kolaylaştırın, güçleştirmeyin, müjdeleyin, nefret verip kaçırmanın ve biriniz kızdı mı sussun."

● "Faydalanılmayan bilgi, harcanmayan, hiç kimseye hayrı dokunmayan defineye benzer."

● "Kim bir bilgi belletse, onunla amel edenin ecri, sevabı eksilmemek şartıyla, bir ecir, bir sevap da öğretenedir."

● "Bir bilgi bellemek için memleketinden göçen kişinin suçları, daha adımını atmadan yargılanır gider."

● "Her kim ilim tahsil ederse, geçmiş günahlarına kefarete olur."

● "Bilgi elde etmek için memleketinden çıkan kişi, dönüncüye dek Allah yolundadır."

● "Bilgi elde etmeyi dileyen, cennet bahçesinde gezer tozar."

● "Her kim bir yola ilim arayarak girse, Allah ona cennete varan yolu kolaylaştırır."

● "İnsanlara hayırlı şeyler belleten, fakat kendisini unutan (bildiğini tutmayan) bilgin, halkı aydınlatan, fakat kendisini yakıp bitiren ışığa benzer."

● "Yazıklar olsun bilmeyene, yazıklar olsun bilip de bildiğini tutmayana."

● "Her bilgi sahibi bilgiye açıtır."

● "Âdemoğullarının nefsi, bilgi elde etmeye uğraşmada hep gençtir."

● "Bilgi sahibi olarak uyumak, bilgisiz olarak namaz kılmaktan hayırlıdır."

● "Bilgiyle yapılan az ibadet fayda verir de, bilgisiz olarak yapılan çok ibadetin faydası yoktur."

● "Allah bir kulu aşağılatmak istedi mi, bilgiyi haram eder ona."

● "Kimse bir bilgiyi yaymaktan daha üstün bir sadaka veremez."

● "Bilgisinden faydalanılan bilgin, bin tane ibadetle oyalanan kişiden daha hayırlıdır."

● "Her kime öğrendiği bir ilim sorulur da o ilmi saklarsa, kıyamet günü ona ateşten bir gem vurulacaktır."

● "Bilgi elde etmeye çalışmak, dine ne de güzel bir yardımdır."

● "Bilgi elde etmeye uğraşan kişi, Müslümanlığın direğidir."

● "Bilgisizler arasında bilgi elde etmeye çalışan, ölümler arasında diriye benzer."

● "Bilginle, ibadet eden arasında yetmiş derece vardır."

● "Bilgiye dair ne dilererseniz öğrenin, fakat ant olsun Allah'a, bilginizi tutmadıkça bilgi bellemek yüzünden hiçbir sevaba giremezsiniz."

● "Kimden bilgi öğreniyorsanız ona karşı alçakgönüllü olun, kime bir şey belletiyorsanız ona karşı da alçakgönüllü olun, zorba bilginler gibi olmayın."

● "Büyüklerle oturup kalkın, bilginlere sorun, hikmet sahipleriyle görüşüp konuşun."

● "Allah, kesinlikle hiçbir kişiye bilgisizlikle yücelik, üstünlük vermez ve kesinlikle bilgiye de hiçbir kimseyi alçaltmaz."

● "Ne güzel bağıştır, gerçek sözü duydun da Müslüman kardeşine gidip ona da öğretmek."

● "Ümmetimin hayırlıları bilginlerdir, bilginlerin hayırlıları da merhametli olanlardır. Bilin ki ulu Tanrı, bilgisizin bir tek suçunu bağışlamadan önce bilgin kişinin kırk suçunu bağışlar. Bilin ki merhametli bilgin Kıyamet Günü öylesine gelir ki, pırl pırl parlayan yıldız nasıl etrafı ısıtır, parlatırsa, onun nuru da yalım yalım yanar, her yanı ısıtır, o aydınlıkla doğuyla batı arası dolar, her yana gidilebilir."

● "Bir an bilgiyle meşgul olmak, bir an kitaba, yazıya bakmak, altmış yıl ibadet etmekten hayırlıdır."

● "Bilgi öğrenmek her mümine farzdır."

● "Bilgi elde etmeye çalışın, bu hususta âdeta yarışın birbirinizle. Çünkü gerçek bir erden duyulan bir söz, dünya yüzündeki altınlardan, gümüşlerden daha hayırlıdır."

● "Bir an bilgi elde etmeye çalışmak, bütün bir geceyi ibadetle geçirmekten hayırlıdır. Bir gün bilgi elde etmeye çalışmak, üç ay oruç tutmaktan hayırlıdır."

● "Bilgi elde etmeye çalışmak, Allah katında namazdan da, oruçtan da, hacdan da, yüce ve ulu Tanrı yolunda savaşmaktan da üstündür."

● "Bilgi elde etmek her Müslümana farzdır, fakat ehil olmayana bir şey öğreten, müceverherleri, incileri, altınları domuzların boyunlarına takan kişiye benzer."

● "Bilgiyi yazın da yitirmeyin."

● "Bilgin bir kişinin yatağına dayanıp bir an kitabına bakması, ibadetle meşgul olan kimsenin yetmiş yıl ibadet etmesinden hayırlıdır."

● "Güzel güzel soru sormak, bilgi elde etmenin yarısıdır."

● "Ne mutlu bilginlere, ne mutlu ibadet edenlere, yazıklar olsun sokaklarda başıboş gezenlere."

● "Ne mutlu bilgisizliği terk edip öğrenene, üstünlük elde edene, adaletle muamelede bulunana."

● "İnsanların iki bölüğü var, bunlar düzgün oldu mu bütün insanlar düzelir, bunlar bozuldu mu bütün halk bozulmaya düşer; bilginler, buyruk sahipleri."

● "Bilgin kişinin ibadet edene üstünlüğü, ay ışığı bulunan bir gecede, ayın öbür yıldızlara üstünlüğüne benzer."

● "Bilgin, ibadet edenden tam yetmiş derece üstündür, her derecenin öbür dereceyle arası da gökle yer kadardır."

● "Bilgiyle mal, bütün ayıpları örter, bilgisizlik ve yoksulluk bütün ayıpları açar."

● "Bilgi benim mirasımdır, benden önceki peygamberlerin mirası."

● "Bilgi definelerdir, o definelerin anahartları da sorulardır. Sorun, Tanrı rahmet etsin size, çünkü soruda dört kişiye ecir vardır: Soran, öğreten, dinleyen, bunları seven."

● "Bilgi ikidir: Bir bilgi vardır, kalptedir, fayda veren bilgi de budur işte. Bir bilgi de yalnız dildedir, bu ancak âdemoğlu için bir delil olabilir."

● "Bilgin kişinin sermayesi, kibri terk etmektir."

● "Bilginler iki çeşittir: Birinci kısmı bilgiyle yaşar, insanlar da onun sayesinde yaşarlar da kendisi bildiğini tutmaz, kendi kendisini helâk eder. Bir de ilmiyle yaşayan, fakat başkasını yaşatmayan, halka faydası dokunmayan bilgin var."

● "Sana öyle huylar öğreteyim, ki ulu Tanrı onlardan faydalandırır seni: Bilgi elde etmeye bak, çünkü bilgi müminin dostudur, yumuşaklık veziridir, akıl kılavuzudur, amel işini gücünü yoluna koyup ilerletenidir, şefkatli ilişkiler babasıdır, bilim kardeşidir, sabır da ordusunun kumandanı."

● "Açgözlülük bilginlerin kalplerinden hikmeti giderir."

● "İnsanların en kötöleri, insanların arasına katılan kötü bilginlerdir."

BEDEN DIŞI DENEYİM Baştarafı S.21'de

tarafından yönetildiği gibi, inanılması güç olan tezi kabullenmeye dayanır. Ayrıca, çoğu kez DDA yolu ile insanların soyut bilgiler elde ettiği görülür, böylece bir süje o perspektiften "bakmadan", belirli bir perspektifin doğru hedefe kabul ettiğini öğrenir. Diğer bazı araştırmalarda BDD sırasında çeşitli canlı veya cansız fiziksel detektörlerin tepki gösterdiklerini göstermiştir, ancak bu tür etkiler basit telepati ve psikokineziye bağlanabilir.

BDD'LER "PSI İLETİCİ" MİDİR?

Bazı kanıtlar BDD'lerin psi ileten bir şuur hâli olabileceğini ima etmektedir, bu da parapsikologların ilgisini çekmek için diğer bir nedendir.

Duyular Dışı Algılamanın ve Beden Dışı

Deneyimin klâsik deneylerinden birinde de , Dr. Charles Tart, BDD'ye istediğinde girebilen bir süjenin aynı zamanda beyin dalgalarının kaydını aldığında, süje, yatağının yanındaki bir rafa konulan beş sayılı bir rakamı doğru olarak tanımlamıőtı.

Birkaç yıl önce, rastgele sečilmiő bazı gönüllüler ile giriőtđiđim bir dizi deneyde, bir uyarı uygulamasına karşı BDD gečildiklerini rapor eden süjeler, uygulama sırasında BDD rapor etmeyen süjelere kıyasla daha çok DDA örnekleri göstermişlerdi.

BDD'lerin psi iletkeni olmaları aslında hiç şaşitıcı değildir, çünkü onların genelde içinde olduğu hipnogogik şuur hâli, ganzfeld gibi bilinen psi iletken uygulamaları tarafından üretilen şuur hâllerine çok benzemektedirler.

(Kaynak: "PSI Today")

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

D U Y U R U L A R

CUMARTESİ KONFERANSLARI

21 OCAK Medyomluk Zülal ÇEVİK
28 OCAK Ruhsal Şifa İlkay ATILLA

GENÇLİK SEMİNERİ (CUMARTESİ)

7 OCAK 1) İnsan Gelişimi ve Samimiyet İlkay ATILLA
2) Yeni İnsan İsmet YALÇIN
14 OCAK 1) Kendini Bilmek İlkay ATILLA
2) Korkularımız ve Kendini Tanımak Zülal ÇEVİK

Yukarıdaki Etkinlikler ADRAD Merkezinde yapılacaktır.

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

Bilgi Çağının Radyosu

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 134

2.10.1970

ZAMAN ENERJİSİNİ İYİ KULLANMAK

"Bilgi ve idraki gelişmiş olan bir varlık için telâş, boşuna enerji sarfı ve üzüntü mevzuu bahis değildir. Gerekli olan cehdi, hiçbir enerji israf etmeden, lâzım olan yerde kullanır ve zamanında semereyi alır. Kabaca, önünde yürümekte olan zaman şeridi üzerinde sıralanmış hadiseleri, malzeme ve bilgiyi, tıpkı yürüyen bir kayış misali, yeri geldiği zaman istimal eder. Sırası kaçan bir işin ifası için, boşuna enerji sarf etmez. Sırası gelmeyen bir işi de yapmak için telâş hâli de göstermez. İşte sizlerin ve insanların en büyük noksanınız budur. Bu, kâinat prensiplerinin, kâinat modülasyonlarının işleyişi hakkında hiçbir bilgiye sahip olmayışınızdan doğar. Bütün problemlerinizi nefsanîyet ışığı ve perdesi altında mütalaa ettiğiniz için, daima karşılaştığınız hadiseler bu tertipten olmaktadır. İstirabınız gittikçe artacaktır. Şikâyetiniz gittikçe çoğalacaktır. İnsanlık için günlük güneşlik havalar nadiren bulunacak havalardır.

Fakat idrakini genişletmiş, görüş açısını değiştirmiş kimseler için ıstıraplı hayat sadece bir tecrübeden ibaret kalacaktır."

SÖZLÜK

İstimal etmek: Kullanmak
İfa: Yapmak

Mütalaa etmek: Düşünmek
Cehit: Çaba

Modülasyon: Değişim

KİTAPLAR ARASINDA

ŞUURALTINDAN ŞUURA GEÇİŞ

Kitabın adı / Orijinal adı
ŞUURALTINDAN ŞUURA GEÇİŞ
DE L'INCONSCIENT AU CONSCIENT

Yazan / Çeviren
Dr. Gustave GELEY
Yavuz KESKİN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
132 SAYFA, 1994

Fiyatı: 90.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Dr. GUSTAVE GELEY, metapsişik bilimin kuramsal ve deneysel gelişiminde büyük katkıları olan bir bilim adamı. Evreni, bireyi, tekâmülü, tekâmülü hedefleyen ruhçuluğu anlatan değişik eserleri var.

Bu eserinde ise ruhçuluğun ruhsal plân, vazife plânı olarak tanımlamaya çalıştığı şuurduşını, onun fizik plândaki tezahürü olan şuur ele almaktadır. Aslında ikisi arasında bir uçurum yok. Çünkü hayatımızın her anında bu iki olgu birbirine akmakta, sürekli bir bilgi alışverişi içinde bulunmaktadır. Özümüze ait o şuurduşındaki bilgimiz, bedenli varoluşumuz sırasında şuurumuza yansımakta, bu ise bizim tekâmülümüzü meydana getirmektedir.

Dr. Geley şunları ifade ediyor teorisinde: 1- Evrende ve bireyde, tek bir temel dinamo-psişizm mevcuttur. Bu dinamo-psişizm, başlangıçta şuurötesi hâldedir, ama onda her türlü potansi-

yel güç mevcuttur; eşyanın değişik ve sayısız tezahürleri, onun temsil ve tasvirlerinden başka şeyler değildir. 2- Temel ve yaratıcı dinamo-psişizm, tekâmül vasıtasıyla şuurötesi hâlden şuur-luluk hâline geçmektedir.

Nitekim dünya hayatı ya da bütün evrensel yapılar, ruhun madde üzerine yönelerek tezahürler yapmasıdır. Bilgisini, fizik evrenler oluşturarak açığa çıkarmaktadır. Tekâmül olgusu da o bilginin bu evrenlerde yaşarken farkına varılmasıdır.

Yine Geley'e göre, her şey, birsürü günlük tecrübenin amaç ve niyeti sanki hayat süremiz boyunca durmadan şuuraltımızı zenginleştirmektedir. Hiçbir anı, hiçbir psikolojik veya hayatî tecrübe yok olup gitmez. Her biri birbirinden az veya çok farklı olan şuur hâlleri birbirlerini izlemektedir. Gerçekte hayat bir dizi hayattan oluşmaktadır. ■